

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

53. aastakäik

29. mai 2010

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekül
	I <i>Resolutsioonid, soovitused ja arvamused</i>	
	ARVAMUSED	
	Nõukogu	
2010/C 140/01	Nõukogu arvamus Eesti ajakohastatud lähenemisprogrammi kohta aastateks 2009–2013	1
2010/C 140/02	Nõukogu arvamus Prantsusmaa ajakohastatud stabiilsusprogrammi kohta aastateks 2009–2013	6
2010/C 140/03	Nõukogu arvamus Saksamaa ajakohastatud stabiilsusprogrammi kohta aastateks 2009–2013	12
	II <i>Teatised</i>	
	EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED	
	Euroopa Komisjon	
2010/C 140/04	Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 raames antava riigiabi lubamine – Juhud, mille suhtes komisjonil ei ole vastuväiteid ⁽¹⁾	18

ET

Hind:
3 EUR⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

(Jätub pöördel)

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2010/C 140/05	Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 raames antava riigiabi lubamine – Juhud, mille suhtes komisjonil ei ole vastuväiteid ⁽¹⁾	20
2010/C 140/06	Teatatud koondumise aktseptering (Toimik COMP/M.5843 – Eli Lilly/Certain Animal Health Assets of Pfizer) ⁽¹⁾	21

IV *Teave*

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Nõukogu

2010/C 140/07	Nõukogu järelused, 25. mai 2010, Euroopa Liidu kaubamärgisüsteemi tulevase läbivaatamise kohta	22
---------------	--	----

Euroopa Komisjon

2010/C 140/08	Euro vahetuskurss	24
---------------	-------------------------	----

V *Teated*

KONKURENTSIPOLIITIKA RAKENDAMISEGA SEOTUD MENETLUSED

Euroopa Komisjon

2010/C 140/09	Riigiabi – Hispaania – Riigiabi C 10/10 (ex N 562/09) – Ümberkorraldusabi ettevõtjale A NOVO Comlink SL – Kutse märkuste esitamiseks ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 2 kohaselt ⁽¹⁾	25
2010/C 140/10	Elteatis koondumise kohta (Juhtum COMP/M.5870 – Foxconn/Sony LCD TV Manufacturing Company in Slovakia) ⁽¹⁾	33

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

ARVAMUSED

NÕUKOGU

NÕUKOGU ARVAMUS

Eesti ajakohastatud lähenemisprogrammi kohta aastateks 2009–2013

(2010/C 140/01)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 9 lõiget 3,

võttes arvesse komisjoni soovitusi,

olles konsulteerinud majandus- ja rahanduskomiteega,

ON ESITANUD KÄESOLEVA ARVAMUSE:

(1) Nõukogu vaatas 26. aprillil 2010 läbi Eesti ajakohastatud lähenemisprogrammi, mis hõlmab aastaid 2009–2013.

(2) Eesti majandus taastub praegu rängast majandussurutisest. Samal ajal kui majandussurutis on avaldanud riigi rahandusele märkimisväärset survet, on mittejätkusuutliku sisenõudluse vähenemine ja kinnisvarabuumi järsk lõppemine kiiresti vähendanud varem väga suurt sisemist ja välist tasakaalustamatust. Kriisieelset suurt makromajanduslikku tasakaalustamatust silmas pidades olid valitsuse laiaulatuslikud ja otsustavad meetmed, mida võeti selleks, et ohjeldada

majandussurutise negatiivset mõju riigi rahandusele, mõistlikud ja kooskõlas Euroopa majanduse elavdamise kavaga. Need aitavad hoida majanduse, eelarve ja finantsüsteemi riske kontrolli all ning aitavad taastada majanduse konkurentsivõimet hindade ja palkade kohandamise kaudu. Suure rahareservi säilitamine, et toetada vahetuskursi stabiilsust, ja finantssektori mõistlik poliitika, sealhulgas tõhustatud rahvusvaheline koostöö, aitavad vältida majanduse ebasoodsat arengut. Erasektori suur võlakoormus on nüüd järk-järgult vähenemas, kuid jätkuvalt takistab see majanduse elavnemist ning piirab tarbimist ja investeerimist. Tulevaste peamiste majanduspoliitiliste eesmärkide hulka kuulub tootlikkuse tõstmine, et parandada konkurentsivõimet ja astuda samme püsiva lähenemise saavutamiseks ning piirata pikaajalisest töötusest tulenevat oskuste kaotamise ohtu. Üldiselt on peamine ülesanne majandusvaldkonnas taastada positiivne ja jätkusuutlik kasv ning vältida seejuures suure sisemise või välise tasakaalustamatuse taastekkimist. Riigi rahandust on juba märkimisväärselt kohandatud vastavalt järgmiste aastate tõenäolisele väiksemale majanduskasvule, kuid keskpikas perspektiivis on vaja teha täiendavaid edusamme.

(3) Kuigi majanduskriisi tingimustes vähenes reaalne SKP peamiselt tsükliliste tegurite arvelt, on negatiivne mõju avaldunud ka potentsiaalse SKP tasemele. Samuti võib kriis mõjutada potentsiaalset kasvu keskpikas perspektiivis väiksemate investeringute, laenuvõimaluste piiratuse ja struktuurse tööpuuduse suurenemise kaudu. Lisaks võimendab majanduskriisi mõju elanikkonna vananemisest tulenevat negatiivset mõju potentsiaalsele SKP-le ja riigi rahanduse jätkusuutlikkusele. Selle taustal on oluline kiirendada struktuurireformide läbiviimist eesmärgiga toetada potentsiaalset kasvu. Selleks nõutav eeltingimus on majanduse kohandamine jätkusuutlikuma kasvu suunas, kus ekspordil on olulisem roll. Eesti puhul on eriti töötuse olulist suurenemist silmas pidades tähtis edendada aktiivse tööturupoliitika rakendamist, parandada haridussüsteemi ja täiendkoolituste kohandamist tööturuvajadustega ning investeerida elukestvasse õppesse.

⁽¹⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1. Käesolevas tekstis osutatud dokumendid on kättesaadavad veebilehel: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_et.htm

- (4) Programmi makromajanduslikus stsenaariumis prognoositakse, et reaalne SKP püsib 2010. aastal ühtlasel tasemel (-0,1 %), olles 2009. aastal kukkunud hinnanguliselt 14,5 %, ning taastub nii, et keskmine kasv on ülejäänud programmiperioodil 3,7 %.

Tsüklilised tingimused peaksid 2010. aasta jooksul hakkama järk-järgult paranema. Sisenõudlus pidurdab 2010. aastal tõenäoliselt jätkuvalt majanduse elavnemist ning kasv tuleneb peamiselt suuremast välisõudlusest ja varude tsükli pöördepunktist. Majanduskasvu siseriiklikud allikad peaksid alates 2011. aastast muutuma tugevamaks. Praeguse teabe⁽¹⁾ põhjal näib, et see stsenaarium põhineb usutataval kasvuprognosidel, kuigi ebakindlus seoses majandusarenguga on jätkuvalt suur. Programmis esitatud inflatsiooniprognosid tunduvad realistlikud ning rahapoliitika ja vahetuskursi prognoosid on kooskõlas ülejäänud makromajandusliku stsenaariumiga. Hinnad ja palgad nominaalselt vähenevad ja sama suundumus peaks jätkuma 2010. aastal nii programmi kui ka komisjoni talituste 2009. aasta sügisprognoosi kohaselt, kuigi nendes esineb teatavaid erinevusi. Võttes arvesse impordi järsku vähenemist, mis oli tingitud majandussurutisest, on maksebilansi varasem suur puudujääk muutunud ülejäägiks, mis prognooside kohaselt püsib keskpika perioodi jooksul komisjoni talituste prognoositust kõrgemal tasemel, kuna programmis oldi sisenõudluse arengu hindamisel ettevaatlikumad. Programmi kohaselt suureneb töötus 2010. aastal veelgi ja tööhõivemäär kogu programmiperioodi jooksul väheneb.

- (5) Ametivõimude üldine majandus- ja eelarvestrateegia kajastab tugevat veendumust, et riigi rahandus peab olema tugev. Programmi kohaselt on valitsemissektori eelarve puudujääk 2009. aastal 2,6 % SKPst, mis on väga lähedal 2008. aasta tasemele (2,7 %). Selles peegeldub põhjalik ja laiaulatuslik eelarve konsolideerimine 2009. aastal hoolimata majanduse olukorra märkimisväärsest halvenemisest. Hoolimata nominaalse SKP suurest vähenemisest suurenes selle konsolideerimise tulemusena veidi nominaalne tulu, mis tulenes peamiselt suuremast mittemaksulisest tulust ja mitmete maksude määra tõstmisest. Tänu valitsemissektori tarbimise märkimisväärsele kärpimisele on ka kulud 2008. aastaga võrreldaval tasemel. Samal ajal pakkus ELi struktuurifondide vahendite suurem kasutamine majandusele antitsüklilist tuge.

Ühiselt kokkulepitud meetodika kohaselt arvatud struktuurne eelarveseisund (st tsükliliselt kohandatud eelarveseisund ilma ühekordsete ja ajutiste meetmeteta) paranes programmi kohaselt 3,5 % SKPst, mis osutab ülimalt rangele eelarvepoliitikale. Samal ajal viitab 2009. aastal rakendatud oma äranägemisel võetavate meetmete kogumaht (üle 9 % SKPst) veelgi suuremale konsolideerimisele. Erinevust saab seletada esiteks asjaoluga, et konsolideeri-

misstrateegia tugines suure osas valitsemissektori tarbimise ja sotsiaalhüvitistega seotud varem kindlaksmääratud kulutuste kärpimisele; teiseks maksumuldele avaldunud negatiivse koosmõjuga, mis oli eelkõige tingitud eratarbimise ja palkade märkimisväärsest vähenemisest; kolmandaks ebakindlusega, mis on seotud tsükliliselt kohandatud eelarveseisundi arvutamise, võttes arvesse majanduslanguse ulatust ja laadi. Programmi kohaselt hakkab valitsemissektori eelarve puudujääk 2010. aastal järk-järgult vähenema ning muutub programmiperioodi lõpuks ülejäägiks.

- (6) Programmis prognoositakse 2010. aastal valitsemissektori eelarve puudujäägiks 2,2 % SKPst. Valitsemissektori eelarve seisund paraneb võrreldes eelmise aastaga peamiselt seepärast, et alates 2009. aasta teisest poolest võetud konsolideerimismeetmete (mis hõlmavad nii tuluseid kui ka kulusid) mõju avaldub nüüd terve aasta jooksul. Peale selle tõsteti 2010. aastal aktsiisimaksu määrasid, mistõttu peaks maksumulu suurenema hoolimata nominaalse SKP 1,25 % suurusest vähenemisest. Nominaalsed kulud peaksid jääma 2009. aastaga üldiselt samale tasemele; valitsemissektori investeeringud peaksid veidi suurenema, mille mõju kompenseerib valitsemissektori tarbimise jätkuv vähenemine; kulude suhe seega veidi suureneb. Kokkuvõttes moodustavad eelarvepositiooni parandamiseks võetavad lisameetmed 2010. aastal 0,7 % SKPst; need võetakse lisaks 2009. aasta teisel poolel tehtud konsolideerimist käsitlevatele otsustele, mille maht on 2,5 % SKPst ja mis nüüd avaldavad mõju kogu aasta jooksul. Kui võtta aluseks struktuurne eelarveseisundi muutumine, on kavandatud eelarvepoliitika siiski üldiselt neutraalne. Erinevusi kahe läheneviisi vahel saab osaliselt seletada programmis esitatud suurema toetumisega ühekordsetele ja ajutistele meetmetele, kuna tsüklilised tingimused on veel nõrgad, ning teisalt eespool nimetatud ebakindlusega, mis on seotud tsükliliselt kohandatud eelarveseisundi arvutamisega.

- (7) Programmi keskpika perioodi eelarvestrateegia peamine eesmärk on saavutada keskpika perioodi eesmärk, mis on programmis määratletud struktuurne tasakaaluna, programmiperioodi lõpuks 2013. aastal, kui valitsemissektori eelarve seisund ja esmane eelarveseisund peaksid prognooside kohaselt jõudma plussi. Võttes arvesse viimaseid prognoose ning võlataset, vastab keskpika perioodi eelarveeesmärk stabiilsuse ja kasvu pakti eesmärkidele või isegi ületab neid. Struktuurne eelarveseisund, mis on arvatud vastavalt ühiselt kokkulepitud meetodikale, paraneb aastatel 2011–2013 programmi kohaselt 0,5–1 % SKPst aastas. Paranemine peaks tulenema peamiselt sellest, et kulude suhe SKPsse väheneb kiiremini kui tulude suhe SKPsse, kusjuures programmi lõpuaastatel prognoositakse peaaegu kõigi esmaste kulude kategooriate (eriti hüvitised töötajatele ja sotsiaalsiirded) nominaalset vähenemist. Programmis ei esitata siiski üksikasjalikku teavet sellist konsolideerimist toetavate laiaulatuslike meetmete kohta. Eelarve-eesmärgi saavutamiseks võetakse 2011. aastal vähem ühekordseid meetmeid, programmi lõpuaastatel loobutakse nendest üldse. See suundumus ja aastatel

⁽¹⁾ Eelkõige on hindamisel arvesse võetud komisjoni talituste 2009. aasta sügisprognoosi, kuid samuti muud hiljem saadud teavet.

2007–2013 kasutada olevate rahaliste vahendite vähenemine kajastuvad selles, et mittemaksulised tulud vähenevad eeldatavalt programmiperioodi lõpuks 2008. aasta tasemele.

- (8) Eelarvetulemused võivad olla programmis kavandatud halvemad nii lühikeses kui ka keskpikas perspektiivis. Nagu eespool märgitud, on ebakindlus seoses makromajandusliku keskkonnaga suur ja seetõttu on selge, et esinevad eelarveriskid, ehkki nende puhul ei ole võimalik öelda, kas need on positiivsed või negatiivsed. Ebakindlust põhjustab 2010. aastal ka toetumine volatiilsetele teguritele. Eelkõige võib mitte-finantsvarade kavandatud müük mahus 0,5 % SKPst realiseeruda üksnes osaliselt ning riigiosalusega äriühingute dividendide ja kasumi väljavõtmine sõltub haldusotsustest ja seega kaasnevad sellega teatavad rakendamisega seotud ohud. Lisaks tuleneb oodatust suurem maksutulu 2009. aastal osaliselt enne 2010. aasta jaanuari toimunud maksumäära tõstmist tekkinud suurest kaubavaru, mille tõttu võivad tulud 2010. aastal väheneda.

Kuigi programmi hilisematel aastatel sõltutakse vähem ühekordsetest ja ajutistest meetmetest, ei ole piisavalt teavet neid asendavate struktuurimeetmete kohta, mis võib ohustada eesmärkide saavutamist. Eesti ametivõimude senine tugev eelarvepoliitika leevendab siiski osaliselt neid ohtusid.

- (9) Valitsemissektori koguvõlg oli 2009. aastal 7,8 % SKPst ja seega tublisti alla aluslepingus sätestatud kontrollväärtuse. Programmiperioodi lõpuks prognoositakse võlasuhte suurenemist 14,3 %-ni SKPst, mis on tingitud valitsemissektori eelarve puudujäägist. Valitsus peaks säilitama netovarade positsiooni kogu programmiperioodi jooksul.
- (10) Keskpika perioodi võlaprognoosid, mille kohaselt SKP kasvumäär taastub järk-järgult enne kriisi prognoositud tasemele ja maksumäärad jõuavad taas kriisieelsele tasemele, ning mille puhul võetakse arvesse elanikkonna vananemisega seotud kulude prognoositud suurenemist, osutavad, et programmis kirjeldatud eelarvestrateegia on nominaalväärtuses arvestatuna ja poliitikat muutmata enam kui piisav, et stabiliseerida võla suhe SKPsse 2020. aastaks.
- (11) Elanikkonna vananemise pikaajaline mõju eelarvele on ELi keskmisest oluliselt väiksem. Eesti koguvõlg on praegu väga väike ning range rahanduspoliitika säilitamine kooskõlas programmiperioodi hõlmavate eelarvekavadega aitaks

vähendada riigi rahanduse pikaajalise jätkusuutlikkusega seotud riske, mis komisjoni 2009. aasta jätkusuutlikkuse aruandes ⁽¹⁾ hinnati madalateks.

- (12) Eelarveraamistik põhineb valitsemissektori eelarve positsiooni nominaalse tasakaalu põhimõttel. See põhimõte on olnud pikka aega majanduspoliitika aluseks ning see on aidanud hoida head eelarvepositsiooni ja koguda finantsvarasid.

Viimastel aastatel on kõnealuse põhimõtte rakendamist edasi arendatud, kohandades seda paremini tsükliga ning võttes arvesse teatavaid struktuurse eelarve seisundi lähemisviisi tunnuseid, nõnda et tsükli tipus on eesmärgiks eelarve ülejääk ja majanduslanguse ajal võib leppida ka puudujäägiga. Eraldi kulu- ja/või tulueeskirjade puudumisel võib siiski olla oma osa planeerimata tulu osalises kulutamises tsüklilise tõusu ja kõrgpunkti ajal. Lisaks esineb teatavaid puudusi keskpika perioodi eelarveraamistikus, mis nõrgestavad programmi iga-aastaste ajakohastatud versioonide järjepidevust; endiselt ei arutata Riigikogus ajakohastatud lähenemisprogrammi enne selle vastuvõtmist. Programm sisaldab kavasisid, mida strateegilise ja iga-aastase kavandamise kaudu eelarveprotsessi tugevdamiseks juba rakendatakse, käsitledes seega mõningaid eespool kirjeldatud probleeme.

- (13) Aastatel 2009–2010 rakendatud maksumuudatused jätkavad strateegiat, mille kohaselt maksustatakse rohkem tarbimist ja loodusvarade kasutamist, kuigi ka tööjõu maksustamise osakaal on suurenenud. Lisaks osutatakse programmis praeguste maksuvabastuste ja soodusmaksumäärade tõhususe pooleliolevale analüüsile, sihtotstarbeliste tulude vähendamise kaudu eelarveprotsessi suurema paindlikkuse tagamisele, jätkuvatele jõupingutustele võitluses maksudest hoidumisega ning maksuhalduse jätkuvalle lihtsustamisele ja tõhustamisele. Kõnealused meetmed ja maksustamise jätkuv nihkumine tööjõult tsüklit vähem sõltuvatele allikatele võiksid aidata parandada riigi rahanduse kvaliteeti ja maandada ohtusid eelarvele.
- (14) ERM II-s tõrgeteta osalemise strateegiaga, mida tugevdavad mitmed ERM II-ga liitumise ajal võetud poliitilised kohustused, taotletakse vahetuskursi stabiilsuse tagamist, hoides selleks suurt rahareservi, säilitades finants- ja fiskaalstabiilsuse ning töö- ja kaubaturgude paindlikkuse.

⁽¹⁾ Nõukogu 10. novembri 2009. aasta järeldustes riigi rahanduse jätkusuutlikkuse kohta „kutsub nõukogu liikmesriike üles pöörama oma stabiilsus- ja lähenemisprogrammides tähelepanu jätkusuutlikkusekesksetele strateegiatele” ja lisaks „kutsub komisjoni koos majanduspoliitika komitee ning majandus- ja rahanduskomiteega arendama edasi meetodeid riigi rahanduse pikaajalise jätkusuutlikkuse õigeaegseks hindamiseks järgmise jätkusuutlikkust käsitleva aruande jaoks”, mis on ette nähtud koostada 2012. aastal.

Ehkki Eesti positsioon oli kriisi alguse ajal suhteliselt tugev (eelarvereservid olid suured, pangandussektor oli üldiselt heas seisus ning palgad ja hinnad olid üsna paindlikud), ei suudetud varasema poliitika abil vältida suurt makromajanduslikku tasakaalustamatust, millest annavad tunnistust laenumahtude väga kiire kasv, märkimisväärne inflatsioonisurve, suur jooksevkonto puudujääk ning mittejätksuutlik kinnisvarabuum. Selleks et piirata riigi rahanduse olukorra halvenemist kriisi ajal, võtsid ametivõimud 2009. aastal vastu mitu märkimisväärse mahuga konsolideerimispaketti. Kõnealuse konsolideerimise positiivne mõju kestab ka pärast 2009. aastat, mil majanduse tasakaalustamatust aitavad vähendada eriti avaliku sektori palgakärped. Pangandussektor on jätkuvalt hästi kapitaliseeritud ja sellel on piisavalt likviidsust. Edusamme on tehtud ka struktuuripoliitika valdkonnas. Hiljuti vastuvõetud töölepingu seadus on muutnud tööturu paindlikumaks ning lihtsustanud majanduse liikumist varasemalt sisenõudlusest sõltuvalt struktuurilt jätkusuutlikku kasvu toetava struktuuri poole. Kaubaturgude valdkonnas on poliitika eesmärk tugevdada konkurentsi. Tugevdatakse konkurentsivõimet avatud sektoris, mis hakkas 2009. aastal saama kasu palgakulude jätkuvast vähenemisest ning sihtotstarbelistest riiklikest programmidest, sealhulgas ELi struktuurifondide tõhusast kasutamisest. Eesseev ülesanne on majanduse elavnemise järel vältida märkimisväärse sisemise ja välise tasakaalustamatuse taastekkimist.

(15) Võttes arvesse eespool nimetatud ohte eelarve-eesmärkidele, võib programmis esitatud eelarvestrateegiat pidada üldiselt stabiilsuse ja kasvu pakti nõuetele vastavaks. Keskpika perioodi eesmärgi kavandatud saavutamise programmiperioodi lõpuks hoolimata majandustegevuse hiljutisest järsust vähenemisest on kinnituseks, et eesmärgid on piisavalt kõrged ning vastavad stabiilsuse ja kasvu pakti nõuetele ja tagavad tõrgeteta osalemise ERM II-s. Lühiajalises perspektiivis säilivad siiski teatavad ohud, arvestades ebakindlust seoses makromajandusliku keskkonnaga ja sõltumist volatiilsetest teguritest. Juhul kui kavandatud konsolideerimist ei toetata keskpikas perspektiivis lisameetmetega, on samuti võimalik, et programmis esitatud keskpika perioodi eesmärki ei saavutata.

(16) Stabiilsus- ja lähenemisprogrammide tegevusjuhendis nõutavatest andmetest puuduvad programmis mõned kohustuslikud ja vabatahtlikud andmed (¹).

Üldine järeldus on, et Eesti on järsult halvenevates majandusoludes 2009. aastal riigi rahandust otsustavalt konsolideerinud, aidates majandusel olukorraga jooksvalt kohaneda ja seades eesmärgiks toetada tõrgeteta osalemist ERM II-s, püüdes samal ajal vältida ülemäärase puudujäägi tekkimist. Majandus taastub praegu rängast majandussurutisest, kusjuures prognoositud keskmine majanduskasv jääb keskpikas perspektiivis oluliselt alla hiljutise tsükli tõusu- ja tipuaastatele. 2009. aastal juba läbiviidud konsolideerimine kujutab endast riigi rahanduse suures mahus kohandamist keskpikas perspektiivis prognoositud väiksema majanduskasvuga. Jätkuvalt on siiski vaja muuta kulude kontroll rangemaks ja tugevdada keskpika perioodi eelarveraamistikku. Programmis on seatud eesmärgiks alates 2010. aastast järk-järgult vähendada valitsemissektori eelarve puudujääki ja jõuda programmiperioodi lõpuks ülejääki, mis vastab keskpika perioodi eesmärgile, kuigi kõnealuste eelarvetulemustega seonduvad lühikeses ja keskpikas perspektiivis teatud riskid.

Võttes arvesse eespool esitatud hinnangut ning vajadust tagada jätkusuutlik lähenemine ja tõrgeteta osalemine vahetuskursimehhanismis ERM II, kutsutakse Eestit üles:

- i) tagama, et valitsemissektori eelarve puudujääk jääb alla 3 % SKPst ning võtma vajalikud meetmed, et toetada liikumist keskpika perioodi eesmärgi saavutamise suunas keskpikas perspektiivis;
- ii) tugevdama keskpika perioodi eelarveraamistikku, parandades selleks eelkõige kulude kavandamist, ning täiendavalt parandama strateegiliste eesmärkide järelevalve- ja aruandlussüsteemi.

Peamiste makromajanduslike ja eelarveprognooside võrdlus

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
SKP reaalkasv (muutuse %)	LP jaan 2010	- 3,6	- 14,5	- 0,1	3,3	3,7	4,0
	KOM nov 2009	- 3,6	- 13,7	- 0,1	4,2	puudub	puudub
	LP dets 2008	- 2,2	- 3,5	2,6	4,8	5,0	puudub

(¹) Eelkõige ei ole esitatud andmeid nominaalse efektiivse vahetuskursi kohta.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
THHI inflatsioon (%)	LP jaan 2010	10,6	0,2	0,4	1,9	2,3	2,7
	KOM nov 2009	10,6	0,2	0,5	2,1	puudub	puudub
	LP dets 2008	10,6	4,2	2,8	3,0	3,2	puudub
SKP lõhe ⁽¹⁾ (% potentsiaalsest SKPst)	LP jaan 2010	6,2	- 8,8	- 8,4	- 5,7	- 3,1	- 0,5
	KOM nov 2009 ⁽²⁾	4,7	- 9,4	- 9,1	- 5,4	puudub	puudub
	LP dets 2008	0,9	- 5,7	- 5,9	- 3,9	- 1,7	puudub
Netolaenuandmine/-võtmine maailma suhtes (% SKPst)	LP jaan 2010	- 8,4	6,9	8,5	6,3	2,9	- 1,0
	KOM nov 2009	- 8,2	6,3	3,7	2,4	puudub	puudub
	LP dets 2008	- 10,5	- 5,1	- 5,0	- 4,7	- 4,7	puudub
Valitsemissektori tulud (% SKPst)	LP jaan 2010	37,1	45,0	45,7	44,0	41,5	39,2
	KOM nov 2009	37,1	41,9	43,5	42,4	puudub	puudub
	LP dets 2008	36,2	38,9	37,8	36,5	35,2	puudub
Valitsemissektori kulud (% SKPst)	LP jaan 2010	39,9	47,6	47,9	46,0	42,5	39,0
	KOM nov 2009	39,9	44,8	46,7	45,4	puudub	puudub
	LP dets 2008	38,2	40,6	38,8	36,4	35,0	puudub
Valitsussektori eelarve seisund ⁽³⁾ (% SKPst)	LP jaan 2010	- 2,8	- 2,6	- 2,2	- 2,0	- 1,0	0,2
	KOM nov 2009	- 2,7	- 3,0	- 3,2	- 3,0	puudub	puudub
	LP dets 2008	- 1,9	- 1,7	- 1,0	0,1	0,2	puudub
Esmane eelarveseisund (% SKPst)	LP jaan 2010	- 2,5	- 2,3	- 2,0	- 1,7	- 0,6	0,7
	KOM nov 2009	- 2,5	- 2,6	- 2,6	- 2,3	puudub	puudub
	LP dets 2008	- 1,8	- 1,5	- 0,8	0,3	0,4	puudub
Tsükliliselt kohandatud eelarveseisund ⁽¹⁾ (% SKPst)	LP jaan 2010	- 4,7	0,1	0,4	- 0,3	- 0,1	0,4
	KOM nov 2009	- 4,2	- 0,1	- 0,4	- 1,3	puudub	puudub
	LP dets 2008	- 2,2	0,0	0,8	1,3	0,7	puudub
Struktuurne eelarveseisund ⁽⁴⁾ (% SKPst)	LP jaan 2010	- 4,7	- 1,1	- 1,5	- 0,9	- 0,1	0,4
	KOM nov 2009	- 4,4	- 2,5	- 2,4	- 1,9	puudub	puudub
	LP dets 2008	- 2,4	- 0,1	0,4	1,2	0,7	puudub
Valitsemissektori koguvõlg (% SKPst)	LP jaan 2010	4,6	7,8	10,1	13,0	14,2	14,3
	KOM nov 2009	4,6	7,4	10,9	13,2	puudub	puudub
	LP dets 2008	3,7	3,7	3,5	3,0	2,8	puudub

Märkused:

⁽¹⁾ Programmi raames esitatud teabe alusel komisjoni talituste poolt uuesti arvatud SKP lõhe ja tsükliliselt kohandatud eelarveseisund.

⁽²⁾ Põhineb prognoositaval potentsiaalsel kasvul, mis on aastateks 2008–2011 vastavalt 2,3 %, - 0,2 %, - 0,4 % ja 0,2 %.

⁽³⁾ Läheneemisprogramm: ESA95 määratlus; komisjoni talitused: EDP määratlus.

⁽⁴⁾ Tsükliliselt kohandatud eelarveseisund, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed. Ühekordsed ja muud ajutised meetmed on kõige viimase programmi kohaselt 2009. aastal 1,2 % SKPst, 2010. aastal 1,9 % SKPst, 2011. aastal 0,6 % SKPst (kõik puudujääki vähendavad) ning komisjoni talituste 2009. aasta sügisprognoosi kohaselt 2008. aastal 0,2 % SKPst, 2009. aastal 2,4 % SKPst, 2010. aastal 2,0 % SKPst ja 2011. aastal 0,6 % SKPst (kõik puudujääki vähendavad).

Allikad:

Läheneemisprogramm (LP); komisjoni talituste 2009. aasta sügisprognoosid (KOM); komisjoni talituste arvutused.

NÕUKOGU ARVAMUS

Prantsusmaa ajakohastatud stabiilsusprogrammi kohta aastateks 2009–2013

(2010/C 140/02)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 5 lõiget 3,

võttes arvesse komisjoni soovitusi,

olles konsulteerinud majandus- ja rahanduskomiteega,

ON ESITANUD KÄESOLEVA ARVAMUSE:

- (1) Nõukogu vaatas 26. aprillil 2010 läbi Prantsusmaa ajakohastatud stabiilsusprogrammi aastateks 2009–2013.
- (2) Prantsusmaa majandus kaotas 2008. aasta käigus senise kasvuhoo ning läbis 2008. aasta viimases ja 2009. aasta esimeses kvartalis järsu languse. Alates 2009. aasta teisest kvartalist hakkas majandustegevus Prantsusmaa ja naaberriikide stimuleerivate meetmete toel taas elavnema. Enim avaldab majanduspoliitikale mõju riigi rahanduse olukord. Juba alates 2002. aastast on Prantsusmaa puudujääk olnud kas üle kontrollväärtuse 3 % SKPst või selle lähedal, peamiselt ebapiisava konsolideerimise tõttu. Sellega seoses kohaldati Prantsusmaa suhtes aastatel 2002–2007 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust ning 2008. aasta mais andis komisjon Prantsusmaale majanduspoliitika suunised. Kui 2008. aastal teatati, et riigielarve puudujääk on üle 3 % SKPst, alustati Prantsusmaa suhtes 2009. aasta veebruaris uut ülemäärase puudujäägi menetlust, millega nähti ette, et ülemäärane puudujääk tuleb kõrvaldada 2013. aastaks. Selle kõrval on probleemiks ka pakkumise nõrkus, mille tõttu on kahanenud Prantsusmaa rahvusvaheline konkurentsivõime, ning samuti on vaja suurendada tööhõivet.

(3) Kuigi reaalse SKP senine vähenemine kriisi tingimustes on suures osas tsükliline, on kriis avaldanud negatiivset mõju ka potentsiaalse SKP kasvule. Vähenenud investeeringute, laenude piiratud kättesaadavuse ja suurema struktuurse tööpuuduse tõttu võib kriis lisaks mõjutada ka keskpika perioodi potentsiaalset majanduskasvu. Lisaks süvendab majanduskriisi mõju elanikkonna vananemisest tulenevat negatiivset mõju potentsiaalsele SKP-le ja riigi rahanduse jätkusuutlikkusele. Eelöeldut arvesse võttes on oluline kiirendada majanduse kasvupotentsiaali toetamiseks struktuurireforme. Prantsusmaa jaoks on kõige olulisem reformida tööturгу ja üldist konkurentsiraamistikku.

(4) Programmi aluseks olnud makromajanduslikus stsenaariumis nähakse ette, et pärast 2009. aasta 2,2 % langust suureneb SKP reaalkasv 2010. aastal uuesti 1,4 % ning saavutab ülejäänud programmiperioodiks keskmise kasvu 2,5 %. Praeguseks kättesaadavate andmete ⁽²⁾ põhjal hinnates põhineb see stsenaarium 2010. aasta puhul veidi liiga optimistlikel kasvuootustel, mis üldjoontes vastavad komisjoni talituste prognoosile, kusjuures kasvu komponentidest on programmis eelkõige maksuosa kogukam kui komisjoni talituste prognoosis. Alates 2011. aastast on kasvuootused ilmselgelt optimistlikud ning ületavad 0,75 protsendipunkti võrra aastate 2011–2013 keskmise potentsiaalse kasvu (programmis sisalduvate andmete põhjal komisjoni talituste poolt ühiselt kokku lepitud metoodika järgi ümberarvutatud kujul). See viib SKP lõhe kiire kõrvaldamiseni. Kasvuootused tuginevad kogu programmiperioodi jooksul peamiselt sisemaisele nõudlusele ja märkimisväärsel määral ka majapidamiste tarbimisele. Programmis esitatud inflatsiooniprognosis tundub vastavat komisjoni talituste prognoosidele, nagu ka tööhõiveprognoos, mille kohaselt tööhõive 2010. aastal väheneb ning hakkab seejärel pärast majandustegevuse kiirenemist tavapärase viitajaga taas suurenema.

(5) Programmis antud hinnangul oli valitsemissektori eelarve puudujääk 2009. aastal 7,9 % SKPst. Puudujäägi hoogsas kasvus (võrreldes 3,4 % SKPst 2008. aastal) väljendub peamiselt kriisi mõju valitsemissektori finantsolukorrale (mis peamiselt väljendub ettevõtte tulumaksu ja käibemaksu tuludes), kuid oma osa on selles ka stimuleerivatel meetmetel mahuga 1,1 % SKPst, mida valitsus kooskõlas Euroopa majanduse elavdamise kavaga on rakendanud. Programmi järgi on eelarvepoliitika 2010. aastal neutraalne ning muutub programmiperioodi lõpuaastatel rangemaks ning selles seatakse eesmärgiks kõrvaldada ülemäärane puudujääk praegusest kasvutsenaariumist lähtudes 2013. aastaks. Konsolideerimismeetmed on kooskõlas nõukogu soovitatud väljumisstrateegiaga.

⁽¹⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1. Käesolevas tekstis osutatud dokumendid on kättesaadavad veebilehel: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_et.htm

⁽²⁾ Eelkõige on hindamisel võetud arvesse komisjoni talituste 2009. aasta sügisprognoosi ja 2010. aasta veebruari vaheprognoosi, kuid samuti muud hiljem saadud teavet.

(6) 2010. aasta veebruari stabiilsusprogrammis prognoositakse 2010. aasta valitsemissektori puudujäägi suurenemist veel 0,3 protsendipunkti võrra ja selle jõudmist tasemele 8,2 % SKP-st. Prantsusmaa on rakendanud 2010. aastal puudujäägi vähendamise meetmeid 2010. aasta eelarveseaduse aluseks olevas valitsuse ettepanekus kavandatud mahus ning üldiselt vältinud riigi rahanduse olukorra edasist halvenemist, välja arvatud nn tulevikku investeerimise eesmärgil antava riikliku laenu puhul, mille negatiivne eelarvemõju on 2010. aastal (ja järgnevatel aastatel) ligikaudu 0,1 % SKPst; üldiselt näib see olevat kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 alusel Prantsusmaale antud viimase soovitusel. 2010. aasta puudujäägi prognoos on programmis 0,3 protsendipunkti võrra väiksem kui 2010. aasta eelarveprojekti, tänu 2009. aasta eeldatust väiksemale puudujäägile (0,2 SKP protsendipunkti võrra) ja kasvuväljavaate parandamisele (0,3 SKP protsendipunkti võrra), mida osaliselt tasakaalustavad keskkonnamaksu jõustumise edasilükkamine Prantsusmaa Vabariigi Konstitutsiooninõukogu poolt ning eespool nimetatud riigilaenu suhtes kehtestatud meetmed, mis üheskoos võivad suurendada puudujääki ligikaudu 0,2 SKP protsendipunkti võrra. Kahe viimase arvelt on vähenenud vabalt valitud meetmete osa, mis oli nõukogu soovitusel esitamise ajal umbes +0,25 % SKPst, samas kui programmis on selleks ligikaudu null. Euroopa majanduse elavdamise kava raames võetavad stimuleerivad meetmed mahus 1,1 % SKPst kaotatakse osaliselt ning nende maht väheneb 2010. aastal 0,4 %-ni SKPst; lisaks võetakse täiendavaid konsolideerimismeetmeid mahus 0,1 % SKPst (sealhulgas sotsiaalkindlustusega seotud maksude suurenemine), mis teeb konsolideerimismeetmete mahuks kokku 0,8 % SKPst. Samas nullivad nende mõju 2010. aasta esialgses eelarves sisalduvad uued puudujääki suurendavad ja peamiselt lühiajalisi kulusid põhjustavad meetmed mahus 0,7 % SKPst, mis hõlmavad muu hulgas kohaliku ettevõtlusmaksu reformi (ligikaudu 0,6 % SKPst) ja toitlustussektori käibemaksu vähendamist (0,1 % SKPst), samuti aitavad konsolideerimismeetmete mõju summutamisele kaasa eelpool nimetatud riigilaenuga seotud meetmed (ligikaudu 0,1 % SKPst). 2010. aastal peaks struktuurne puudujääk (s.t programmis esitatud teabe põhjal komisjoni talituste poolt ühiselt kokkulepitud meetodika kohaselt ümber arvatud tsükliliselt kohandatud puudujääk ilma ühekordsete ja muude ajutiste meetmeteta) suurenema 0,25 protsendipunkti võrra ja jõudma tasemele 6,75 % SKPst. Kui võtta arvesse kohaliku tasandi ettevõtlusmaksu reformi raames ettevõtetele tehtud ennetähtaegseid maksutagastusi mahus 0,4 % SKPst, mille mõju on ajutine – see kujutab endast ühekordset meedet, ehkki programmis seda sellisena ei käsitata –, paraneks struktuurne puudujääk 2010. aastal 0,1 protsendipunkti võrra ja jõuaks tasemele 6,5 % SKPst.

(7) Programmi eelarvestrateegia peamine eesmärk on vähendada valitsemissektori eelarve puudujääki kontrollväärtuseni 3 % SKPst 2013. aastaks, nagu on sätestatud nõukogu 2. detsembri 2009. aasta soovitusel. Programmi järgi väheneb nominaalne puudujääk 2011. aastaks 6 %-le SKPst ja 2012. aastal 4,6 %-le SKPst ning jõuab seejärel 2013. aastaks tasemele 3 % SKPst. Esmane eelarveseisund peaks liikuma küllaltki sarnast rada ning jõudma program-

miperioodi lõpuks tasemele – 0,1 % SKPst (2010. aastal oleks see – 5,5 % SKPst). Ühiselt kokku lepitud meetodil arvatav struktuurne puudujääk peaks pärast 2010. aastat jätkama vähenemist ning jõudma 2011. aastaks tasemele 5 % SKPst, 2012. aastaks tasemele 4 % SKPst ja 2013. aastaks tasemele 2,75 % SKPst. Sel viisil peaks struktuurne puudujääk ajavahemikul 2010–2013 vähenema keskmiselt 0,9 protsendipunkti võrra aastas, mis on mõnevõrra väiksem nõukogu soovitatud keskmiselt üle 1 protsendipunkti suurusest vähendamisest aastas. Lisaks Euroopa majanduse elavdamise kava alusel võetud meetmete täielikule kaotamisele 2011. aastaks põhineb programmis kirjeldatud konsolideerimisstrateegia kulude kasvu kärpimisel valitsemissektori kõigil tasanditel. Prantsusmaa ametiasutustel on kavas vähendada 2011. aastast alates praeguste maksuvabastuste eelarvemõju 0,1 protsendipunkti võrra aastas. Konsolideerimisstrateegia toetavad meetmed ei ole veel kindlaks määratud, kuid need peaksid täpsemalt selguma eelolevatel kuudel. Programmi järgi on Prantsusmaa keskpika perioodi eesmärgiks eelarve struktuurne tasakaal. Viimase aja prognooside ning võlataseme põhjal võib öelda, et keskpika perioodi eesmärk kajastab stabiilsuse ja kasvu paktis sätestatud eesmarke enam kui piisaval määral. Ajakohastatud stabiilsusprogrammis ei ole keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamist programmiperioodi jooksul ette nähtud.

(8) Kuigi 2010. aasta eelarve-eesmärgi saavutamine näib küllaltki tõenäoline ning juhul, kui keskkonnamaks parandatud kujul lõpuks jõustatakse, ei ole isegi välistatud kavandatust veelgi parema tulemuse saavutamine, võivad eelarvetulemused alates 2011. aastast prognoositustest kehvemaks osutuda. Eeskätt tuleb rõhutada, et aastate 2011–2013 makromajanduslik stsenaarium on märkimisväärselt optimistlik. Samuti sõltub puudujäägi vähendamine väga suurel määral kasvootuste realiseerumisest: programmis avaldatud tundlikkusanalüüsi kohaselt väheneks 0,25 protsendipunkti võrra väiksema SKP kasvu korral valitsemissektori puudujääk 2013. aastaks üksnes 4 %-le SKPst.

Kumulatiivselt 0,75 % võrra väiksem majanduskasv tooks kaasa 2013. aasta puudujäägi suurenemise 1 % võrra SKPst. Lisaks võib puudujäägieesmärgi saavutamist mõjutada võimalik ülekulu, arvestades et riiklike kulutuste kärpimiseks kõigil valitsemissektori tasanditel tuleks mineviku suundumusi silmas pidades meetmed täpsemini kindlaks määrata. Küllaltki optimistlik tulude prognoos põhineb hüpoteesil, et kriisiaegse alalaekumise järel jõuavad tulud endisele tasemele, kuna maksuelastsus SKP suhtes peaks ajavahemikul 2011–2013 olema keskmiselt tasemel 1,2. Maksuvabastuste vähendamine 2011. aastast alates igal aastal 0,1 protsendipunkti võrra SKPst ei ole samuti veel täpselt kindlaks määratud. Üldkokkuvõttes ei saa varasematele näitajatele tuginedes välistada ülekulude tekkimist. Programmis sisalduva teabe põhjal võib teha järelduse, et ajavahemikul 2011–2013 on programmis prognoositust suurema puudujäägi oht suur.

- (9) Valitsemissektori koguvõlg SKP suhtes oli 2009. aastal üle aluslepingus sätestatud kontrollväärtuse ning programmi prognoosi järgi suureneb see kuni 2012. aastani. 2009. aastal oli valitsemissektori koguvõlg hinnanguliselt 77,4 % SKPst, võrrelduna 2008. aasta 67,4 %-ga. Võlasuhte suurenemine SKP suhtes on peale eelarvepuudujäägi olulise suurenemise ja SKP kasvu aeglustumise tingitud ka märkimisväärselt suurest võlakooormuse ja eelarvepositiooni muutuse näitajast, milles kajastuvad eeskätt finantstehingud pangandussektori ja autotööstuse toetuseks. Programmi perioodi jooksul on oodata võlasuhte suurenemist veel 9,2 protsendipunkti võrra ja selle jõudmist tasemele 87 % SKPst, peamiselt valitsemissektori eelarve jätkuvalt suure puudujäägi tõttu. Arvestades eelarve-eesmärkide täitmisega seotud märkimisväärsed ohtusid, kujuneb ka võlasuhte ilmselt programmis kavandatud suuremaks, eriti pärast 2011. aastat.
- (10) Keskpika perioodi võlaprognoosid, mille kohaselt SKP kasv jõuab järk-järgult enne kriisi prognoositud tasemeni, maksumise taastub kriisieelsele tasemele ning mis sisaldavad elanikkonna vananemisega seotud kulutuste kasvu, osutavad sellele, et programmis kavandatud eelarvestraategia ei oleks nominaalselt vaadatuna ja poliitikat täiendavalt muutmata piisav, et stabiliseerida võla suhe SKPsse 2020. aastaks.
- (11) Elanikkonna vananemise pikaajaline mõju eelarvele on selgelt väiksem Euroopa Liidu keskmisest, kusjuures pensionikulude kasv on juba läbiviidud pensionireformide tõttu mõnevõrra väiksem. Programmis esitatud 2009. aasta eelarvepositioon suurendab elanikkonna vananemise pörsivat mõju riigi rahanduse jätkusuutlikkusele. Esmase ülejäägi tagamine keskpikas perioodis aitaks vähendada riigi rahanduse jätkusuutlikkusega seotud riske, mis komisjoni 2009. aastal koostatud jätkusuutlikkuse aruande⁽¹⁾ kohaselt on keskmised.
- (12) Viimasel ajal on rakendatud reforme üldise eelarveamistiku edasiseks parandamiseks. Parlament võttis 9. veebruaril 2009 vastu esimese riikliku mitmeaastase finantskava, millega kehtestatakse valitsemissektori eri tasandite kulutuste eesmärgid. Samuti kehtestatakse sellega uute maksuvabastuste eelarveneutraalsuse põhimõte, mis tähendab, et

nendest tulenev koondkulu tuleb täiel määral korvata. Selle põhimõtte järgimine on kohustuslik ning 2009. aastal see mitmeaastases arvestuses peaaegu saavutati. Prantsusmaa iga-aastases eelarveamistikus on nähtud ette kulunormid valitsemissektori eri tasandite jaoks. Keskvalitsuse tasandil on nendega ette nähtud kogukulude kasvust hoidumine. Kuigi varasematel aastatel tehtud muudatused selle nõude rakendamise ulatuses aitasid sellest kinni pidada, siis hiljuti laiendati nõude rakendamise ulatust, et paremini kontrollida keskvalitsuse kulutusi ning seda nõuet on ka järgitud.

1997. aastal kehtestatud riikliku tervisekindlustuse kulutuste eesmärk (*Objectif National des Dépenses d'Assurance Maladie*) on aidanud kontrollida tervishoiukulutusi, kuigi sageli on kulude piirmäär ületatud. Lõpetuseks, kohalike omavalitsuste kulutusi piirab õiguslikult reguleeritud hea tava, mis keelab ametiasutustel tegevuskulude rahastamiseks võlga suurendada, ning eeskiri, milles sätestatakse, et keskvalitsuselt saadavat summat ei tohi suurendada üle inflatsioonimäära. Siiski on stabiilsusprogrammis seatud eesmärgi harva saavutatud. Valitsusel on kavas jätkata eelarveamistiku reformimist. 28. jaanuaril 2010. aastal korraldati riigi rahanduse alane konverents, et käsitleda Prantsusmaa halvenenud rahandusolukorda ja eelarve konsolideerimise rakendamist. Loodi mitmeid töörihmi, et kavandada aprilliks uusi reforme, mille abil jätkata tervishoiukulutuste piiramist ja saada kohaliku tasandi kulutused paremini kontrolli alla. Samuti loodi tasakaalus eelarve eeskirjade töörihm. Samuti märgitakse programmis, et aprillis tehakse teatavaks uued meetmed keskvalitsuse kulutuste vähendamiseks. Programmis kavandatud konsolideerimisstrateegia tugineb ka eelarveamistiku parandamisele, mis peaks tulenema nimetatud töörihmade ettepanekutest.

- (13) Prantsusmaa eelarve kulude suhe SKPsse oli 2008. aastal 52,7 %, mis on euroala suurim. Riigi kulutuste kasv viimastel kümnenditel on toonud kaasa suure puudujäägi ja võlataseme, mis kahjustab Prantsusmaa rahanduse pikaajalist jätkusuutlikkust. Prantsusmaa valitsus algatas 2007. aastal riikliku poliitika läbivaatamise kava (*Revue Générale des Politiques Publiques* ehk RGPP), et leida uusi võimalusi valitsuse kulutuste tõhustamiseks. Praeguseks on esitatud üle 300 meetme (millega loodetakse saavutada kokkuhoidu mahus 0,3 % SKPst, mis riiklike kulude üldist taset – üle 50 % SKPst – silmas pidades on pigem tagasihoidlik). Neist ligikaudu kolmveerand on praeguseks rakendatud: näiteks muudeti võimalikuks jätta keskvalitsuse tasandil asendamata iga teine pensionile jäänud riigiteenistuja. 2010. aasta eelarveseaduses kinnitas valitsus, et riikliku poliitika läbivaatamise kava laiendatakse muudele keskasutustele ning sügiseks kuulutatakse välja uued reformid. Nagu öeldud, viidatakse programmis ka pensionisüsteemi reformile, mis on ette nähtud 2010. aastaks. Praegu ei ole veel meetmeid välja kuulutatud.

⁽¹⁾ Oma 10. novembri 2009. aasta järeldustes liikmesriikide rahanduse jätkusuutlikkuse kohta „kutsub nõukogu liikmesriike üles pöörama oma tulevastes stabiilsus- ja lähenemisprogrammides suuremat tähelepanu jätkusuutlikkusele suunatud strateegiatele” ning „kutsub komisjoni arendama koos majanduspoliitika komitee ning majandus- ja rahanduskomiteega edasi meetodeid riigi rahanduse pikaajalise jätkusuutlikkuse õigeaegseks hindamiseks järgmise jätkusuutlikkust käsitleva aruande jaoks”, mis on ette nähtud koostada 2012. aastal.

(14) Kokkuvõttes on programmis sätestatud 2010. aasta eelarvestrateegia Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 alusel nõukogu poolt antud soovitusel üldjoontes kooskõlas. Varitsevate ohtude tõttu tundub siiski, et 2011. aastast alates ei ole eelarvestrateegia ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 alusel nõukogu poolt esitatud soovitusel täiel määral kooskõlas. Programmi järgi ulatub struktuurse puudujäägi vähendamine (ümberarvutatud kujul) aastast keskmiselt 0,9 %-ni SKPst. See on veidi vähem kui ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 alusel nõukogu poolt antud soovitusel (üle 1 % SKPst) ning lisaks on sellegi saavutamise eespool märgitud põhjustel ohus. Programmis seatakse vaatamata sellele eesmärgiks nominaalse puudujäägi jõudmine tasemele 3 % SKPst, mis suuremalt jaolt tugineb programmiperioodi lõpuaastate märkimisväärselt optimistlikule makromajanduslikule stsenaariumile ning küllaltki optimistlikele eeldustele seoses maksutulu elastsusega SKP suhtes. Kokkuvõttes võib praegust poliitikat ähvardavaid ohte arvesse võttes eelarvepuudujääki kujuneda aastatel 2011–2013 programmis prognoositust suuremaks ning selleks, et vastavalt nõukogu soovitusel kõrvaldada ülemäärane puudujääk 2013. aastaks, tuleb eelarvepositsiooni hiljem märkimisväärselt tugevdada. Praeguseks jõustamata keskkonnamaksu kehtestamine uuel kujul, nagu programmis viidatud, aitaks eelarvetulemust juba 2010. aastast alates veidi parandada. Praegune eelarvestrateegia ei pruugi ka võlakoorma kasvu peatamiseks piisav olla.

(15) Stabiilsus- ja lähenemisprogrammide tegevusjuhendis nõutavatest andmetest on programmis esitatud kõik kohustuslikud andmed ja enamik vabatahtlikest andmetest⁽¹⁾. ELi toimimise lepingu artikli 126 (endine artikkel 104) lõike 7 kohases 2. detsembri 2009. aasta soovitusel kutsus nõukogu valitsemissektori ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldamiseks Prantsusmaad üles ka andma kõnealuste soovitusel rakendamisel tehtud edusammude kohta aru ajakohastatud stabiilsusprogrammide eraldi peatükis. Prantsusmaa on seda soovitusel järginud.

Üldine järeldus on, et pärast riigi rahanduse olukorra märkimisväärselt halvenemist majanduslanguse tõttu 2009. aastal ning seoses Euroopa majanduse elavdamise kava raames võetud meetmetega peaks valitsemissektori puudujääk 2010. aastal ulatuma 8,2 %-ni SKPst. Konsolideerimisel ning Euroopa majanduse elavdamise kava raames võetud stimuleerivate meetmete osalisel kaotamisel saadava edu nullivad uued puudujääki suurendavad ja peamiselt lühiajalisi kulusid põhjustavad meetmed, sealhulgas riiklikud investeeringud uude riigilaenukasvasse. Eelarveseisund peaks seejärel paranema hakkama. Ka võla suhe peaks programmiperioodil märkimisväärselt suurenema. Programmis püstitatud eesmärkide kohaselt jõuab puudujääk 2013. aastaks tasemele 3 % SKPst, kuid selle puhul ei ole ette nähtud mingit reservi ning selle tulemuse saavutamise tugineb

(¹) Eelkõige puuduvad prognoosid lühi- ja pikaajaliste intressimäärade kohta.

2011–2013. aasta märkimisväärselt optimistlikule makromajandusprognoosile, samuti on struktuurse puudujääki kavas vähendada mõnevõrra vähem nõukogu soovitusel esitatust (üle 1 % SKPst aastas). Meetmed on ette nähtud peamiselt kulude poolel ning need toetavad konsolideerimisstrateegiat, kuid need ei ole programmis täpselt kindlaks määratud, vaid määratakse kindlaks lähikuudel. Seetõttu on suur oht, et eelarveprognoos ei täitu ning ülemäärase puudujäägi kõrvaldamiseks 2013. aastaks tuleks konsolideerimist tõhustada. Riigi rahanduse jätkusuutlikust ähvardavaid ohte aitaks vähendada keskpika perioodi suurem esmane ülejääk. Programmis märgitakse, et 2010. aasta jooksul esitatakse pensionireformi kava.

Arvestades eespool esitatud hinnangut ning ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 kohaselt 2. detsembril 2009 antud soovitusel, kutsutakse Prantsusmaad üles:

i) kasutama kogu programmiperioodi kestel makromajandus- ja finantsväljavaate paranemisest tulenevaid lisatulusid ning kõiki kavandatavaid maksumeeteid puudujäägi vähendamise hoogustamiseks ning võlakoorma kahandamiseks, lähendades seda kontrollväärtusele 60 % SKPst;

ii) olema valmis võtma täiendavaid konsolideerimismeeteid juhul, kui realiseerub risk, mis tuleneb sellest, et programmi aluseks olev makromajanduslik stsenaarium on optimistlikum ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 kohaselt esitatud soovitusel aluseks olnud stsenaariumist, ning määrama kindlaks meetmed, mis on vajalikud selleks, et vähendada aastatel 2010–2013 eelarvepuudujääki keskmiselt üle 1 % SKPst ning kõrvaldada ülemäärane puudujääk 2013. aastaks;

iii) tagama eelarveraamistiku tugevdamine eelkõige kulude poolel ning tõhus toetus kirjeldatud keskpika perioodi eelarvekavade täitmisele kõigil valitsemissektori tasanditel vastavalt Prantsusmaa valitsuse poolt kavandatule.

Samuti kutsutakse Prantsusmaad üles esitama hiljemalt stabiilsusprogrammi järgmiste ajakohastatud versioonide ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse peatükis rohkem teavet ulatuslike meetmete kohta, mis toetavad programmiperioodi lõpuaastateks kavandatud konsolideerimist.

Peamiste makromajanduslike ja eelarveprognooside võrdlus

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
SKP reaalkasv (muutuse %)	SP veebr 2010	0,4	- 2,25	1,4	2,5	2,5	2,5
	KOM nov 2009	0,4	- 2,2	1,2	1,5	puudub	puudub
	SP dets 2008	1,0	0,2-0,5	2,0	2,5	2,5	puudub
THHI inflatsioon (%)	SP veebr 2010	3,2	0,1	1,3	1,6	1,75	1,75
	puudub	3,2	0,1	1,1	1,4	puudub	puudub
	SP dets 2008	3,3	1,5	1,75	1,75	1,75	puudub
SKP lõhe ⁽¹⁾ (% potentsiaalsest SKPst)	SP veebr 2010	0,8	- 2,9	- 2,9	- 2,1	- 1,2	- 0,4
	KOM nov 2009 ⁽²⁾	0,8	- 2,5	- 2,5	- 2,4	puudub	puudub
	SP dets 2008	- 0,6	- 1,8	- 1,6	- 1,1	- 0,4	puudub
Netolaenuandmine/-võtmine maailma suhtes (% SKPst)	SP veebr 2010	- 3,3	- 2,5	- 2,8	- 2,8	- 2,7	- 2,7
	KOM nov 2009	- 3,3	- 2,3	- 2,3	- 2,3	puudub	puudub
	SP dets 2008	- 3,4	- 2,6	- 2,5	- 2,4	- 2,4	puudub
Valitsemissektori tulud (% SKPst)	SP veebr 2010	49,3	47,7	47,6	48,6	49,1	49,8
	KOM nov 2009	49,3	47,0	46,8	47,1	puudub	puudub
	SP dets 2008	49,8	49,6	50,0	50,0	50,2	puudub
Valitsemissektori kulud (% SKPst)	SP veebr 2010	52,7	55,6	55,8	54,6	53,7	52,8
	KOM nov 2009	52,7	55,2	55,1	54,8	puudub	puudub
	SP dets 2008	52,7	53,5	52,7	52,0	51,3	puudub
Valitsemissektori eelarve seisund (% SKPst)	SP veebr 2010	- 3,4	- 7,9	- 8,2	- 6,0	- 4,6	- 3,0
	KOM nov 2009	- 3,4	- 8,3	- 8,2	- 7,7	puudub	puudub
	SP dets 2008	- 2,9	- 3,9	- 2,7	- 1,9	- 1,1	puudub
Esmane eelarveseisund (% SKPst)	SP veebr 2010	- 0,6	- 5,4	- 5,5	- 3,2	- 1,7	- 0,1
	KOM nov 2009	- 0,6	- 5,5	- 5,4	- 4,7	puudub	puudub
	SP dets 2008	0,0	- 1,1	0,1	0,9	1,7	puudub
Tsükliliselt kohandatud eelarvesei- sund ⁽¹⁾ (% SKPst)	SP veebr 2010	- 3,8	- 6,5	- 6,8	- 4,9	- 4,0	- 2,8
	KOM nov 2009	- 3,8	- 7,0	- 7,0	- 6,5	puudub	puudub
	SP dets 2008	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9	puudub
Struktuurne eelarveseisund ⁽³⁾ (% SKPst)	SP veebr 2010	- 3,8	- 6,5	- 6,8	- 4,9	- 4,0	- 2,8
	KOM nov 2009	- 3,9	- 7,0	- 6,6	- 6,5	puudub	puudub
	SP dets 2008	- 2,6	- 3	- 1,9	- 1,4	- 0,9	puudub

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Valitsemissektori koguvõlg (% SKPst)	SP veebr 2010	67,4	77,4	83,2	86,1	87,1	86,6
	KOM nov 2009	67,4	76,1	82,5	87,6	puudub	puudub
	SP detš 2008	66,7	69,1	69,4	68,5	66,8	puudub

Märkused:

- (¹) Programmi raames esitatud teabe alusel komisjoni talituste arvatatud SKP lõhe ja tsükliliselt kohandatud eelarveseisund.
 (²) Kooskõlas hinnangulise potentsiaalse kasvuga, mis aastatel 2008–2011 on vastavalt 1,5 %, 1,2 %, 1,2 % ja 1,4 %.
 (³) Tsükliliselt kohandatud eelarveseisund, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed. Vastavalt viimasele ajakohastatud programmile on ühekordsete ja muude ajutiste meetmete mõju ajavahemikus 2008–2013 null, kuid komisjoni talituste 2009. aasta novembriprognosis kohaselt 2008. aastal 0,1 % SKPst (puudujääki vähendavad) ja 2010. aastal 0,4 % SKPst (puudujääki suurendavad).

Allikad:

stabiilsusprogramm (SP); komisjoni talituste 2009. aasta sügisprognosis (KOM); komisjoni talituste arvutused.

NÕUKOGU ARVAMUS

Saksamaa ajakohastatud stabiilsusprogrammi kohta aastateks 2009–2013

(2010/C 140/03)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 5 lõiget 3,

võttes arvesse komisjoni soovitusi,

olles konsulteerinud majandus- ja rahanduskomiteega,

ON ESITANUD KÄESOLEVA ARVAMUSE:

(1) Nõukogu vaatas 26. aprillil 2010 läbi Saksamaa ajakohastatud stabiilsusprogrammi, mis hõlmab ajavahemikku 2009–2013.

(2) SKP reaalkasv kiirenes pärast 2008. aasta lõpu ja 2009. aasta alguse järsku ekspordi vähenemisest tingitud aeglustumist 2009. aasta keskel oluliselt tänu ekspansiivsele eelarvepoliitilisele hoiakule ja välisõudluse elavnemisele. Majanduskasvu taasaeglustumine 2009. aasta lõpu poole osutas siiski majanduse praeguse elavnemise haprussele. Kuigi tööturg on seni osutunud paindlikuks osaliselt tänu riiklikult rahastatavale lühendatud tööaja korrale, on pangandussektor kandnud märkimisväärset kahju struktureeritud finantsinstrumentidesse tehtud investeeringute mahakandmise ja väärtuse vähenemise tõttu.

Tingituna ulatuslikest stimuleerivatest fiskaalmeetmetest, mis võeti (2009. ja 2010. aastal) kooskõlas Euroopa

majanduse elavdamise kavaga, ning ka kriisist tulenevast tulude vähenemisest ja kulude suurenemisest, muutus valitsemissektori 2008. aasta tasakaalus eelarve 2009. aastal üle 3 %-lise puudujäägiga eelarveks. Seetõttu algatas nõukogu Saksamaa suhtes 2. detsembril 2009 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse ja seadis ülemäärase puudujäägi kõrvaldamise tähtjaks 2013. aasta. Kuigi eelnevad struktuurireformid (eelkõige tööturul), ettevõtjate ja majapidamiste kindel finantsseisund ning tugev konkurentsivõime peaksid toetama majanduse elavnemist keskpikas perioodis, on peamiseks väljakutseks potentsiaalse majanduskasvu suurendamine, tugevdades eelkõige riigiseseid kasvuallikaid. Majanduse elavdamise olulised elemendid on eelarve vajalik konsolideerimine koos pangandussektori stabiliseerimisega, finantssektorivälise ettevõtete finantsseerimisvõimaluste parandamine ja tööturu kohanemisvõime suurendamine.

(3) Kuigi tegeliku SKP senine vähenemine kriisi tingimustes on suure osas tsükliline, on kriis avaldanud negatiivset mõju ka potentsiaalse SKP kasvule. Peale selle võib kriis mõjutada ka potentsiaalset kasvu keskpikas perioodis tingituna investeeringute kahanemisest, laenuvõimaluste vähenemisest ja struktuurilise tööpuuduse suurenemisest. Lisaks süvendab majanduskriisi mõju elanikkonna vananemisest tulenevat negatiivset mõju potentsiaalsele SKP-le ja riigi rahanduse jätkusuutlikkusele. Seda arvestades on oluline kiirendada struktuurireformide elluviimist, et toetada potentsiaalset majanduskasvu. Eelkõige peaks Saksamaa alustama reforme teenuste konkurentsivõime tõstmiseks, tööturu integreerimiseks ning haridus- ja koolitusvaldkonna tõhustamiseks.

(4) Programmi aluseks oleva makromajandusliku stsenaariumiga nähakse ette, et pärast järsku 5 %-list langust 2009. aastal peaks SKP reaalkasv taastuma ja suurenema 1,4 %-lt 2010. aastal keskmiselt 2 %-le ülejäänud programmiperioodi jooksul. Praegu kättesaadava teabe põhjal hinnates ⁽²⁾ tundub see stsenaarium põhinevat mõnevõrra optimistlikel kasvuprognosidel. SKP reaalkasvu prognoos nii 2010. kui ka 2011. aastaks ületab veidi komisjoni talituste 2009. aasta sügisprognoosi kohast kasvu. Peale selle on programmiga ette nähtud eratarbimise veidi suurem kasv 2011. aastal, mida toetavad tööhõive, töötuse ja palgakasvu soodsamad väljavaated. Programmis esitatud inflatsiooniprognos võib osutada optimistlikuks 2011. aastal, kuid tundub realistlik ülejäänud programmiperioodi jooksul.

⁽¹⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1. Käesolevas tekstis osutatud dokumendid on kättesaadavad veebilehel: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

⁽²⁾ Hinnangus võetakse arvesse eelkõige komisjoni talituste 2009. aasta sügisprognoosi, kuid ka muud teavet, mis on alates sellest ajast kättesaadavaks muutunud, sh komisjoni talituste 2010. aasta veebruari vaheprognoosi.

- (5) Programmis prognoositakse valitsemissektori eelarve puudujäägiks 2009. aastal 3,2 % SKPst. 2008. aasta tasakaalus eelarvepositsiooni märkimisväärne halvenemine tuleneb suures ulatuses automaatsete stabilisaatorite toimest, kuid see oli tingitud ka stimuleerivatest meetmetest, mis moodustasid ligikaudu 1,75 % SKPst ja mida valitsus võttis kooskõlas Euroopa majanduse elavdamise kavaga. Puudujäägi suurenemine oli peamiselt kulupõhine ja see oli tingitud suurenenud sotsiaalsiiretest, avaliku sektori investeeringute suurenemisest ja lühendatud tööaja toetamisest. Programmiga on ette nähtud, et eelarvepoliitika jääb 2010. aastal leebeks ja muutub rangemaks programmiperioodi lõpuaastatel. Arvestades Saksamaa majanduse ja eelarve üsna soodsat olukorda, on ekspansiivse eelarvepoliitika jätkuv kohaldamine 2010. aastal asjakohane ja kooskõlas Euroopa majanduse elavdamise kavaga. Kooskõlas nõukogus heakskiidetud väljumisstrateegiaga ning arvestades ülemäärase puudujäägi kõrvaldamist 2013. aastaks ja riigi rahanduse jätkusuutlikule teele tagasitoomist järgneb 2009. ja 2010. aasta ekspansiivsele eelarvepoliitikale eelarvepoliitika märkimisväärne karmistumine alates 2011. aastast.
- (6) Programmi kohaselt suureneb valitsemissektori eelarve nominaalne puudujääk 3,2%-lt SKPst 2009. aastal 5,5%-le 2010. aastal, mis on kooskõlas artikli 126 lõike 7 kohase nõukogu 2. detsembri 2009. aasta soovitusega. Puudujäägi täiendav suurenemine 2010. aastal on peamiselt tingitud stimuleerivatest fiskaalmeetmetest ja automaatsete stabilisaatorite mõjust. Prognoositakse, et valitsemissektori tulu väheneb ligikaudu 2 % SKPst seoses majapidamistele antavate soodustustega (nt õigus arvata maksustatavast tulust maha haigekassasse ja pikaajalise hoolduse eest tehtavad maksed, ravikindlustusmaksete määra vähendamine, lastetoetuse suurendamine ning suurem maksuvaba miinimum) ning ka väiksema sisenõudlusega. Valitsemissektori kulutuste prognoositud suurenemine ligikaudu 0,5 % SKPst on peamiselt tingitud tööturu olukorra halvenemisest ja jätkuvatest investeeringutest üldkasutatavasse infrastruktuuri, mida tehakse stimuleerivate fiskaalmeetmete raames (ligikaudu 0,25 % SKPst komisjoni talituste prognoosi kohaselt). 2010. aastal jääb eelarvepoliitiline hoiak tugevalt ekspansiivseks, mida kajastab struktuurse puudujäägi (st tsükliliselt kohandatud eelarvepositsioon ilma ühekordsete ja muude ajutiste meetmeteta, nagu komisjoni talitused on programmis sisalduva teabe põhjal vastavalt ühiselt kokkulepitud meetodikale uuesti arvutanud) suurenemine 2,5 % SKPst. Struktuurse eelarveseisundi märkimisväärne halvenemine on peamiselt tingitud 2010. aastal kehtestatud uutest stimuleerivatest meetmetest ning 2009. aastal vastu võetud mõnede stimuleerivate meetmete (nt ravikindlustusmaksete määra vähendamine, täiendavad investeeringud infrastruktuuri) järeloomõududest. Ühiselt kokkulepitud meetodika (ülevalt alla lähenemisviisi) alusel arvatud struktuurse puudujäägi muutus – 2,5 % SKPst erineb muutusest, mis põhineb 2010. aastal vabalt valitud meetmetel (alt üles lähenemisviisi) ja mis komisjoni hinnangute kohaselt on ligikaudu – 1,75 % SKPst. See erinevus on põhjendatav maksutulule avalduva negatiivse koosmõjuga, mis on eelkõige tingitud vähesest eratööstusest ja palgakasvu aeglustumisest ning kasumiga seotud maksutulule tõenäolisest vähenemisest.
- (7) Keskpika perioodi eelarvestrateegia peamine eesmärk on kõrvaldada ülemäärane eelarvepuudujääk 2013. aastaks, kusjuures ajavahemikus 2011–2013 parandatakse eelarvepositsiooni keskmiselt ligikaudu 0,75 % SKPst aastas, mis on kooskõlas artikli 126 lõike 7 kohase nõukogu 2. detsembri 2009. aasta soovitusega.
- Programmis prognoositakse valitsemissektori eelarve seisundi paranemist alates 2011. aastast. Eeldatakse, et nominaalselt peaks konsolideerimine aset leidma võrdses ulatuses 2011. ja 2012. aastal (ligikaudu 1 protsendipunkt aastas) ja sellele peaks järgnema väiksem kohandamine (ligikaudu 0,5 protsendipunkti) 2013. aastal. Kavandatud kohandamine põhineb riigi tasandil tehtava kulupõhise kohandamise tehnilisel eeldusel (piirangud hõlmavad võrdset kõiki kulukategooriaid, v.a intresse ning muudele valitussustasanditele ja välismaale tehtavaid ülekandeid). See tehniline eeldus on seotud uute siseriiklike eelarve-eeskirjadega ette nähtud konsolideerimisnõuetest. Prognoositakse, et eeldatav konsolideerimine toimub föderaaltasandil (ligikaudu 2 % SKPst aastatel 2011–2013) ja vähemal määral liidumaade tasandil (ligikaudu 0,5 % SKPst). Struktuurne puudujääk (nagu on ühiselt kokkulepitud meetodika kohaselt uuesti arvutanud) peaks prognooside kohaselt vähenema ligikaudu 0,5 % SKPst 2011. aastal, ligikaudu 1 % SKPst 2012. aastal ja ligikaudu 0,75 % SKPst 2013. aastal. Arvestades suurenevat võlga ja intressimaksete suurenemist programmiperioodi lõpuaastatel, peab esmane eelarveseisund paranema kiiremini kui valitsemissektori eelarvepositsioon. Saksamaa keskpika perioodi eesmärk on viia valitsemissektori eelarve struktuurselt peaaegu tasakaalu. Programmi kohaselt tähendab see, et keskpika perioodi eesmärgiks on seatud – 0,5 % SKPst. Viimaseid prognoose ja võlataset arvesse võttes kajastab keskpika perioodi eesmärk stabiilsuse ja kasvu paketi eesmärke. Ajakohastatud stabiilsusprogrammis siiski ei kavandata keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamist programmiperioodi jooksul.
- (8) Eelarvetulemus võib osutada programmis prognoositust halvemaks eelkõige 2011. aastal ja pärast seda. See on seotud konkreetsete konsolideerimismeetmete puudumisega pärast 2010. aastat, vajadusega tõhusalt rakendada uusi siseriiklike eelarve-eeskirju (ka föderaaltasandist madalamal valitsemistasandil ja ilma konsolideerimisnõuete hilisematele aastatele edasilükkamiseta) ning ebakindlusega koalitsioonilepingus ette nähtud täiendavate maksukärbete võimaliku kehtestamise osas ja ka selles osas, kuidas neid ühildada eelarvekulutuste vajaliku vähendamisega, samuti mõnevõrra optimistlike kasvueeldustega. Täiendavad meetmed finantsturgude stabiliseerimiseks võivad veelgi eelarvet koormata, kuigi mõned sellega seotud kulud võidakse tulevikus tagasi saada.

- (9) Valitsemissektori hinnanguline koguvõlg oli 2009. aastal 72,5 % SKPst, võrreldes 65,9%ga 2008. aastal. Lisaks puudujäägi suurenemisele ja SKP kasvu aeglustumisele oli võla suhte suurenemine tingitud võlakoormuse ja eelarvepositsiooni muutuse näitaja märkimisväärsest kohandamisest (ligikaudu 1 % SKPst), mis kajastas peamiselt pankade päästeplaane, mis suurendasid võlasuhet. Prognoositakse, et võla suhe suureneb täiendavalt 9,5 protsendipunkti võrra programmiperioodi jooksul ja jõuab tasemele 82 % SKPst, mis tuleneb peamiselt valitsemissektori eelarve jätkuvast puudujäägist ning vähemal määral ka võlga suurendavast võlakoormuse ja eelarvepositsiooni muutuse täpsustamata kohandamisest, mis on ligikaudu 0,5 % SKPst aastas ajavahemikus 2011–2013. Programmikohane võlaprognoos põhineb eeldusel, et võlataset ei mõjuta nn „halbade pankade” loomine. Lisaks puudujäägiga seotud riskidele sõltub võla suhte areng riskidest, mis kaasnevad finantsturgude stabiliseerimisega seotud võimalike täiendavate kulutustega. Valitsemissektori koguvõlg ületab aluslepingus sätestatud kontrollväärtust ja seda iseloomustab kasvutrend kogu programmiperioodi jooksul.
- (10) Keskpika perioodi võlaprognoosid, mille kohaselt SKP kasvu jõuab üksnes järk-järgult enne kriisi prognoositud tasemeni ja maksutase taastub kriisieelsele tasemele ning mis sisaldavad elanikkonna vananemisega seotud kulutuste kasvu, osutavad sellele, et programmis kavandatud eelarvestraategia ei oleks nominaalselt ja poliitikat täiendavalt muutmata piisav, et 2020. aastaks stabiliseerida võla suhe SKPsse.
- (11) Elanikkonna vananemisega seotud pikaajaline mõju eelarvele on veidi suurem kui ELis keskmiselt. Programmis prognoositud 2009. aasta eelarvepositsioon suurendab elanikkonna vananemisest tingitud mahajäämist jätkusuutlikkuses. Esmase ülejäägi saavutamine keskpikas perioodis aitaks vähendada riigi rahanduse jätkusuutlikkusega seotud riske, mis komisjoni 2009. aastal koostatud jätkusuutlikkuse aruande ⁽¹⁾ kohaselt on keskmised.
- (12) Saksamaa eelarveraamistikku on märgatavalt tugevdatud uute eelarve-eeskirjadega, mis sätestati põhiseaduses 2009. aasta augustis. Stabiilsuse ja kasvu pakti ennetavate sätete struktuuri järgivate uute eelarve-eeskirjadega on ette nähtud tasakaalulähedane eelarvepositsioon ja föderaal-eelarve struktuurse puudujäägi piirmääraks on kehtestatud 0,35 % SKPst alates 2016. aastast; ülemineku periood algab
2011. aastal. Liidumaade piirkondlikud eelarved peavad olema struktuurselt tasakaalus alates 2020. aastast, kuid nende vastavad konsolideerimiskavad ei ole veel teada. Valitsemissektori eelarve konsolideerimisega seotud võimalikud riskid on seotud kulude vähendamise kavade puudumisega föderaalatasandil madalamatel tasanditel ja ebakindlusega sotsiaalkindlustusfondi rahastamisvajaduste osas. Uued eeskirjad siiski suurendavad eelarvepoliitika usaldusväärsust ja jätvavad oluliselt vähem võimalusi vabalt valitava meetmetega manööverdamiseks kui varasemad eelarve-eeskirjad, millega ei suudetud varasematel aastakümnetel ära hoida võla suurenemist. Hiljuti loodud stabiilsusnõukogu (*Stabilitätsrat*), mis koosneb föderaalvalitsuse rahandusministrist ja liidumaade rahandusministritest, jälgib korrapäraselt föderaalset ja piirkondade eelarveid ning sealhulgas konsolideerimismeetmete rakendamist stabiilsuse ja kasvu pakti raames. Stabiilsusnõukogu soovitused ei ole siiski siduvad ja tal puudub õigus kehtestada sanktsioone. Uut raamistikku kavatakse veelgi tugevdada nii, et eelarvekavandamisel minnakse alt üles lähenemisviisilt üle ülevalt alla lähenemisviisile, mis võimaldab rahandusministeeriumil kulusid paremini kontrollida ning aitab seega kinni pidada eelarve-eeskirjadega ettenähtud konsolideerimisest. Lisaks kavatakse valitsus järk-järgult läbi vaadata föderaalatasandi eelarvekavandamise ja raamatupidamisarvestuse süsteemi ning keskenduda rohkem tulude ja kulude tulemuspõhisele hindamisele.
- (13) Hoolimata riigi rahanduse üldiselt heast tasemest Saksamaal, on siiski veel arenguruumi. Tulude poolel on ettevõtte ja üksikisiku tulumaksuseadused endiselt keerulised ja maksusüsteem pakub mitmeid maksusoodustusi. Hoolimata täiendavatest kavadest suurendada kulutusi haridusele ning teadus- ja arendustegevusele, osutab selliste investeringute üsna väike osakaal valitsemissektori kulutustes, et kulude struktuur võiks olla rohkem kasvule orienteeritud.
- Kuigi programmis tunnustatakse riiklike toetuste läbivaatamise olulisust, ei ole sellekohaseid konkreetseid plaane esitatud. Tõhusust saaks veelgi suurendada eelarve parema kooskõlastamisega föderaalvalitsuse ja piirkondlike valitsuste vahel ning täiendavate ümberkorraldustega avalikus halduses (nt kasutades senisest enam kvaliteedijuhtimist, allhankeid, e-valitsuse võimalusi, vähendades avaliku sektori töötajate arvu jne) ⁽²⁾. Eelarve konsolideerimise vajadus seab piirangud valitsemissektori eelarvest tehtavate riikliku pensionisüsteemi hüvitiste ulatusele. Pensionide indekseerimisvalemil hiljutised ajutised muudatused seavad kahtluse alla teostatavate pensionireformide usaldusväärsuse, kuna hilisemateks aastateks kavandatud korrigeerimine võib osutada keeruliseks. Kohustusliku ravikindlustusega seotud teemade käsitlemiseks moodustas valitsus eraldi komitee ministrite tasandil, et vaadata läbi tervishoiusüsteemi rahastamine ja eelkõige uurida võimalusi

⁽¹⁾ Nõukogu 10. novembri 2009. aasta järeldustes riigi rahanduse jätkusuutlikkuse kohta kutsus „nõukogu liikmesriike üles pöörama oma tulevastes stabiilsus- ja lähenemisprogrammides suuremat tähelepanu jätkusuutlikkusele suunatud strateegiatele” ja lisaks kutsus „komisjoni koos majanduspoliitika komitee ning majandus- ja rahanduskomiteega arendama edasi meetodeid riigi rahanduse pikaajalise jätkusuutlikkuse õigeaegseks hindamiseks järgmise jätkusuutlikkust käsitleva aruande jaoks”, mis peaks avaldatama 2012. aastal

⁽²⁾ Vt *Bundesrechnungshof* (2009), „Chancen zur Entlastung und Modernisierung des Bundeshaushalts”.

lahutada ravikindlustumaksud palgatulust, et vähendada palgaväliseid tööjõukulusid. Esimesi tulemusi loodetakse saada 2010. aasta juulis.

- (14) Üldiselt on programmis esitatud eelarvestrateegia 2010. aastal kooskõlas artikli 126 lõike 7 kohase nõukogu 2. detsembri 2009. aasta soovitusena. Alates 2011. aastast ei pruugi eelarvestrateegia riske arvestades aga olla kooskõlas artikli 126 lõike 7 kohase nõukogu 2. detsembri 2009. aasta soovitusena. Eelkõige alates 2011. aastast puuduvad konsolideerimist toetavad konkreetsed meetmed ega ole esitatud teavet uue valitsuse koalitsioonilepingus sisalduvate ekspansiivsete eelarvemeetmete võimaliku rakendamise kohta ja selle kohta, kuidas neid ühildatakse eelarvekulutuste vajaliku vähendamisega. Riiklikke eelarveeeskirju, mis on konsolideerimiskavades kesksel kohal, tuleb veel rakendada kõigil valitsustasanditel. Kui majandus peaks elavnema praegu eeldatust aeglasemalt, võib see eelarve-eesmärkide saavutamise ohtu seada.

Nimetatud riske arvestades võib eelarvepositsioon aastast keskmiselt paraneda vähem kui nõukogu soovitas artikli 126 lõike 7 alusel. Arvestades programmis esitatud võla-prognoose ja ohtu, et finantsturu stabiliseerimiseks võetakse täiendavaid meetmeid, ei ole eelarvestrateegia piisav, et vähendada võla suhet SKPsse. Kavandatud kulpõhine konsolideerimine ja kavandatavad senisest suuremad kulutused haridusele ning teadus- ja arendustegevusele oleksid kooskõlas eesmärgiga elavdada potentsiaalset kasvu. Samas teeb muret prognoosiv koguinvesteeringute suhte vähenemine alla 2009. aasta taseme.

- (15) Stabiilsus- ja lähenemisprogrammide tegevusjuhendis nõutavate andmete osas esineb programmis kohustuslike ja vabatahtlike andmete puhul teatavaid puudujääke⁽¹⁾. Artikli 126 lõike 7 kohases 2. detsembri 2009. aasta soovitusel kutsus nõukogu valitsemissektori ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldamiseks Saksamaad üles ka andma kõnealuste soovitude rakendamisel tehtud edusammude kohta aru ajakohastatud stabiilsusprogrammide eraldi peatükis. Ajakohastatud programmi vastavas jaos on esitatud väga vähe teavet selle kohta, kuidas Saksamaa valitsus kavatseb nõukogu soovitusi rakendada.

Üldine järeldus on, et arvestades finants- ja majanduskriisi, on riigi rahanduse olukord oluliselt halvenenud, mis on tingitud automaatsete stabilisaatorite mõjust ja kriisi leevendamiseks kooskõlas Euroopa majanduse elavdamise kavaga võetud laialt ulatuslikest meetmetest. Alates 2011. aastast kavandatud kulpõhine konsolideerimine aitab kõrvaldada ülemäärase eelarvepuudujäägi 2013. aastaks. Alates 2011. aastast ei pruugi eelarvestrateegia riske arvestades aga olla kooskõlas artikli 126 lõike 7

⁽¹⁾ Eelkõige hõlmavad puuduvad andmed kinnisvaratulu, võla kaudset intressimäära, võlakoormuse ja eelarvepuudujäägi muutuse üksikasjalikke kategooriaid ja tsüklilisi arengusuundi, samal ajal kui töötajate hüvitised ja vahetarbimine ning sotsiaalmaksud on erinevalt koondataud. Seetõttu on objektiivse hinnangu andmine keerulisem.

kohaste nõukogu 2. detsembri 2009. aasta soovitusena. Põhjusiks on konkreetsete meetmete puudumine kulutuste kavandatud vähendamise toetamiseks pärast 2010. aastat, ebakindlus seoses uue valitsuse koalitsioonilepingus kavandatud täiendavate maksukärbete rakendamisega ja seose sellega, kuidas seda ühildada vajaliku konsolideerimisega, samuti on riskid seotud majanduse elavnemise intensiivsusega ja võimaliku vajadusega võtta täiendavaid meetmeid finantsturgude stabiliseerimiseks.

Selleks et tagada eelarve kavandatud konsolideerimine, on esmatähtis rakendada keskpika perioodi tõhustatud eelarveraamistikku ja rangelt järgida seda raamistikku kõigil valitsemissektori tasanditel. Arvestades vajadust ühitada eelarve vajalik konsolideerimine majanduse kasvupotentsiaali tugevdamisega pikas perspektiivis, tundub kavandatud kulpõhine konsolideerimine asjakohane, samuti nagu ka kavatsus suurendada haridusele ning teadus- ja arendustegevusele tehtavaid kulutusi. Arvestades valitsemissektori võla suurenemist ja pensionide indekseerimisvalemis tehtud korduvaid ajutisi muudatusi ning ka ebakindlust kohustusliku ravikindlustuse osas, tuleks uuesti keskenduda meetmetele, mille eesmärk on parandada riigi rahanduse jätkusuutlikkust pikas perspektiivis.

Võttes arvesse eespool esitatud hinnangut ja ka ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 kohast 2. detsembri 2009. aasta soovitusi, kutsutakse Saksamaad üles:

- i) täpsustama meetmeid, mida on vaja võtta kavandatud konsolideerimise toetamiseks; rakendada programmikohast 2011.–2013. aasta eelarvestrateegiat, et kõrvaldada ülemäärane eelarvepuudujääk 2013. aastaks; vastavalt ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse raames antud soovitusel, kasutama lisaks eelarvepositsiooni tugevdamisele ka mis tahes muid võimalusi, sealhulgas soodsamaid majandustingimusi, et kiirendada koguvõla suhte vähendamist kontrollväärtuse (60 % SKPst) suunas;
- ii) tagama põhiseaduses sätestatud uute eelarve-eeskirjade täieliku rakendamise kõigil valitsemistasanditel ja tühistama 2008. aastal pensionide indekseerimisvalemis tehtud muudatused vastavalt kavandatule.

Samuti kutsutakse Saksamaad üles esitama ülemäärase puudujäägi menetluse raames võetud meetmete tõhususe hindamiseks õigel ajal programmi lisa, milles esitatakse teave artikli 126 lõike 7 kohase nõukogu 2. detsembri 2009. aasta soovitusel rakendamise kohta, ning täpsustama ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldamiseks vajalikku konsolideerimisstrateegiat.

Samuti kutsutakse Saksamaad üles täitma tegevusjuhendi andmenõudeid senisest paremini.

Peamiste makromajanduslike ja eelarveprognooside võrdlus

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
SKP reaalkasv (muutuse %)	SP jaan 2010	1,3	- 5,0	1,4	2	2	2
	KOM nov 2009	1,3	- 5,0	1,2	1,7	puudub	puudub
	SP jaan 2009	1,3	- 2,3	1,25	1,25	1,25	puudub
THHI inflatsioon (%)	SP jaan 2010	puudub	puudub	puudub	puudub	puudub	puudub
	KOM nov 2009	2,8	0,3	0,8	1,0	puudub	puudub
	SP jaan 2009	puudub	puudub	puudub	puudub	puudub	puudub
SKP löhe ⁽¹⁾ (% potentsiaalsest SKPst)	SP jaan 2010	3,2	- 2,6	- 2,1	- 1,3	- 1,1	- 0,9
	KOM nov 2009 ⁽²⁾	3,0	- 2,9	- 2,6	- 2,2	puudub	puudub
	SP jaan 2009	2,2	- 0,9	- 0,7	- 0,7	- 1,0	puudub
Netolaenuandmine/-võtmine muu maailma suhtes (% SKPst)	SP jaan 2010	6,6	4,5	4,9	5	5,5	5,5
	KOM nov 2009	6,6	4,0	3,8	3,7	puudub	puudub
	SP jaan 2009	7,1	7,0	7	7	7	puudub
Valitsemissektori tulud (% SKPst)	SP jaan 2010	43,7	44,4	42,5	42	42	42
	KOM nov 2009	43,7	44,6	43,3	42,9	puudub	puudub
	SP jaan 2009	44	43,5	42,5	42,5	43	puudub
Valitsemissektori kulud (% SKPst)	SP jaan 2010	43,7	47,6	48	47	46	45
	KOM nov 2009	43,7	48,0	48,3	47,5	puudub	puudub
	SP jaan 2009	44	46,5	46,5	45,5	45,5	puudub
Valitsemissektori eelarve seisund (% SKPst)	SP jaan 2010	0,0	- 3,2	- 5,5	- 4,5	- 3,5	- 3
	KOM nov 2009	0,0	- 3,4	- 5,0	- 4,6	puudub	puudub
	SP jaan 2009	0	- 3	- 4	- 3	- 2,5	puudub
Esmane eelarveseisund (% SKPst)	SP jaan 2010	2,7	- 0,6	- 3	- 2	- 0,5	0,5
	KOM nov 2009	2,7	- 0,6	- 2,2	- 1,7	puudub	puudub
	SP jaan 2009	2,5	0	- 1	0	0,5	puudub
Tsükliiselt kohandatud eelarve- seisund ⁽¹⁾ (% SKPst)	SP jaan 2010	- 1,6	- 1,9	- 4,4	- 4,1	- 3,1	- 2,3
	KOM nov 2009	- 1,5	- 1,9	- 3,6	- 3,5	puudub	puudub
	SP jaan 2009	- 1,2	- 2,4	- 3,5	- 2,4	- 2,1	puudub
Struktuurne eelarveseisund ⁽³⁾ (% SKPst)	SP jaan 2010	- 1,2	- 1,8	- 4,4	- 3,9	- 3,0	- 2,3
	KOM nov 2009	- 1,1	- 1,9	- 3,6	- 3,5	puudub	puudub
	SP jaan 2009	- 0,8	- 2,5	- 3,4	- 2,4	- 2,1	puudub

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Valitsemissektori koguvõlg (% SKPst)	SP jaan 2010	65,9	72,5	76,5	79,5	81	82
	KOM nov 2009	65,9	73,1	76,7	79,7	puudub	puudub
	SP jaan 2009	65,5	68,5	70,5	71,5	72,5	puudub

Märkused

(¹) Programmi raames esitatud teabe alusel komisjoni talituste poolt arvatud SKP lõhe ja tsükliliselt kohandatud eelarvepositsioon.

(²) Põhineb hinnangulisel potentsiaalsel kasvul, mis aastateks 2008–2011 on vastavalt 1,0 %, 0,7 %, 0,9 % ja 1,2 %.

(³) Tsükliliselt kohandatud eelarvepositsioon, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed. Ühekordsed ja muud ajutised meetmed on viimase ajakohastatud programmi kohaselt 2008. aastal 0,4 % SKPst ja 2009. aastal 0,1 % SKPst (puudujääki suurendavad) ning komisjoni talituste 2009. aasta novembri prognoosi kohaselt on sellised meetmed 2008. aastal 0,3 % SKPst (puudujääki suurendavad). Ajakohastatud programmi kohaselt ei ole aastateks 2010–2013 ette nähtud ühekordseid ja muid ajutisi meetmeid ning komisjoni talituste 2009. aasta sügisprognoosi kohaselt ei ole neid ette nähtud aastateks 2009–2011.

Allikad:

Stabiilsusprogramm (SP); komisjoni talituste 2009. aasta sügisprognoosid (KOM); komisjoni talituste arvutused.

II

(Teatiseid)

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

EUROOPA KOMISJON

Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 raames antava riigiabi lubamine

Juhud, mille suhtes komisjonil ei ole vastuväiteid

(EMPs kohaldatav tekst)

(2010/C 140/04)

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	12.1.2009
Riikliku abi viitenumber	N 626/08
Liikmesriik	Hispaania
Piirkond	País Vasco
Nimetus (ja/või abisaaja nimi)	<i>Ayudas a actividades culturales de carácter supramunicipal</i>
Õiguslik alus	<i>Orden 3 de Diciembre de 2008, de la Consejería de Cultura, por la que se regula el régimen de concesión de subvenciones para la realización, durante el ejercicio 2009, de programas o actividades culturales particulares de ámbito supramunicipal</i>
Meetme liik	Abiskeem
Eesmärk	Kultuuri edendamine
Abi vorm	Otsene toetus
Eelarve	Kavandatud aastased kulutused: 0,75 miljonit EUR; Kavandatud abi kogusumma: 0,75 miljonit EUR
Abi osatähtsus	70 %
Kestus	1.1.2009–31.12.2009
Majandusharud	Meelelahutus, kultuur ja sport
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Departamento de Cultura del Gobierno Vasco C/ Donostia, 1 01010 Vitoria-Gasteiz Álava — País Vasco ESPAÑA
Muu teave	—

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_et.htm

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	20.11.2009
Riikliku abi viitenumber	N 378/09
Liikmesriik	Holland
Piirkond	Noord-Brabant
Nimetus (ja/või abisaaja nimi)	<i>Verruiming van de Monumentenregeling in Noord-Brabant</i>
Õiguslik alus	<i>Titel 4.2 Algemene wet bestuursrecht Algemene Subsidie Verordening Noord-Brabant Monumenten</i>
Meetme liik	Abiskeem
Eesmärk	Kultuuripärandi säilitamine, Kultuuri edendamine
Abi vorm	Otsene toetus
Eelarve	Kavandatud abi kogusumma: 25 miljonit EUR
Abi osatähtsus	100 %
Kestus	kuni 31.12.2013
Majandusharud	Ehitus, Meelelahutus, kultuur ja sport
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Stimulus Programmanagement Postbus 585 5600 AN Eindhoven NEDERLAND
Muu teave	—

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_et.htm

—

Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 raames antava riigiabi lubamine**Juhud, mille suhtes komisjonil ei ole vastuväiteid**

(EMPs kohaldatav tekst)

(2010/C 140/05)

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	21.4.2010
Riikliku abi viitenumber	N 1/10
Liikmesriik	Hispaania
Piirkond	País Vasco
Nimetus (ja/või abisaaja nimi)	<i>Régimen de ayudas a los museos del País Vasco</i>
Õiguslik alus	<i>Orden de 10 de diciembre de 2009 de la Consejera de Cultura, por la que se regula el régimen de concesión de subvenciones destinadas a la promoción museística y al desarrollo de actividades museísticas relacionadas con el patrimonio y la difusión cultural</i>
Meetme liik	Abiskeem
Eesmärk	Kultuuri edendamine
Abi vorm	Otsene toetus
Eelarve	Kavandatud aastased kulutused: 0,62 miljonit EUR; Kavandatud abi kogusumma: 0,62 miljonit EUR
Abi osatähtsus	75 %
Kestus	4.2010–31.12.2010
Majandusharud	Meelelahutus, kultuur ja sport
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Consejería de Cultura C/ Donostia, 1 01010 Vitoria-Gasteiz Álava — País Vasco ESPAÑA
Muu teave	—

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_et.htm

Teatatud koondumise aktsepteering
(Toimik COMP/M.5843 – Eli Lilly/Certain Animal Health Assets of Pfizer)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2010/C 140/06)

21. mail 2010 otsustas komisjon loobuda vastuväidete esitamisest eespool nimetatud teatatud koondumise kohta ning kuulutada koondumine ühisturuga kokkusobivaks. Otsuse aluseks on nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 6 lõike 1 punkt b. Otsuse täielik tekst on kättesaadav ainult inglise keeles ning see avaldatakse pärast seda, kui sellest on kustutatud võimalikud ärisaladused. Otsus on kättesaadav:

- Euroopa konkurentsialasel veebisaidil (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Veebisaidil pakutakse mitut võimalust otsida konkreetset ühinemisotsust, sealhulgas ettevõtja nime, juhtumi numbrit, kuupäeva ja tegevusalade registri kaudu;
 - elektroonilises vormis EUR-Lex veebisaidil (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) dokumendinumbriga 32010M5843 all. EUR-Lex pakub on-line juurdepääsu Euroopa õigusele.
-

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

NÕUKOGU

Nõukogu järeldused, 25. mai 2010, Euroopa Liidu kaubamärgisüsteemi tulevase läbivaatamise kohta

(2010/C 140/07)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU

1. TULETAB MEELDE, et 2007. aasta mais võttis nõukogu vastu järeldused Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „OHIM“) finantsperspektiivide ning ühenduse kaubamärgisüsteemi täiendava edasiarendamise kohta ⁽¹⁾;
2. TUNNUSTAB 18.–19. septembril 2008. aastal OHIMi haldusnõukogu ja eelarvekomitee ühiskoosolekul saavutatud kokkulepet eelarvemeetmete paketi suhtes, mille eesmärk on edaspidi OHIMi eelarvet paremini tasakaalustada. Nimetatud pakett sisaldab kolme peamist elementi: i) ühenduse kaubamärgi kaitse saamise tasu vähendamine, ii) koostööfondi loomine ja iii) 50 % pikendamislõivude jaotamine edaspidi liikmesriikide kaubamärgiametitele (edaspidi „riiklikud ametid“);
3. NÕUSTUB, et need eelarvemeetmed ei ole üksnes sobivad ja kasulikud OHIMi eelarve tasakaalustamise tagamiseks edaspidi, vaid aitavad samuti kaasa kogu Euroopa kaubamärgisüsteemi moderniseerimisele, ühtlustamisele, harmoniseerimisele ja tugevdamisele OHIMi ja riiklike ametite tugevdatud koostöö raamistikus;
4. TERVITAB asjaolu, et tulenevalt 2008. aasta septembris saavutatud kokkuleppest vähendati komisjoni määrusega (EÜ) nr 355/2009 alates 1. maist 2009 märkimisväärselt ühenduse kaubamärgi registreerimise tasu;
5. TERVITAB koostööfondi loomiseks OHIMi poolt tehtud märkimisväärsed edusamme ning INNUSTAB OHIMi viima selle töö esmajärjekorras lõpule, et fond saaks kiiresti riiklike ametite aktiivsel osalusel tööd alustada;
6. TULETAB MEELDE komisjoni 16. juuli 2008. aasta teatist tööstusomandi õiguste strateegia kohta Euroopas ⁽²⁾;
7. TERVITAB uuringu käivitamist komisjoni poolt Euroopa kaubamärgisüsteemi üldise toimimise kohta ja TOETAB selle põhimõtete raames sätestatud eesmärke;
8. VÕTAB TEADMISEKS selle uuringu vahetulemused, mis esitati nõukogu intellektuaalomandi töörühmale 25. märtsil 2010;
9. INNUSTAB komisjoni viima lõpule uuringu, mille eesmärk on luua kindel alus komisjoni edasiste seadusandlike algatuste esitamiseks;
10. TUNNUSTAB asjaolu, et enamik ühenduse kaubamärgisüsteemi kasutajate ühendusi on selle süsteemiga ning samuti ühenduse ja riiklike kaubamärkide kooseksisteerimise põhimõttega rahul ning peavad vajalikuks seda lihvida edaspidi läbiviidava läbivaatamise käigus, võttes seejuures arvesse vajadust tagada ühenduse ja riiklike kaubamärgisüsteemide vahel tasakaalustatud suhe;

⁽¹⁾ Nõukogu dokument 9427/07.⁽²⁾ Nõukogu dokument 12267/08.

11. TUNNISTAB, et riiklikud kaubamärgid rahuldavad jätkuvalt suure hulga taotlejate vajadusi ning et seetõttu tuleks nende taotlejate jaoks säilitada võimalus omada riikliku kaubamärgi kaitset;
12. TULETAB MEELDE komisjoni 11. septembri 2009. aasta teatist intellektuaalomandi õiguste jõustamise tõhustamise kohta siseturul ⁽¹⁾;
13. TULETAB MEELDE nõukogu 1. märtsi 2010. aasta resolutsiooni intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta siseturul ⁽²⁾;
14. KUTSUB komisjoni üles esitama ettepanekud nõukogu määruse (EÜ) nr 207/2009 (ühenduse kaubamärgi kohta) ja direktiivi 2008/95/EÜ (kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) läbivaatamise kohta.

Läbivaatamine peaks hõlmama eelkõige järgmist:

- konkreetsete sätete kehtestamine OHIMI ja riiklike ametite vahelise koostöö raamistiku kehtestamiseks;
- tuleks selgesõnaliselt sätestada, et tavade ja vahendite ühtlustamine on eesmärk, mida peaksid taotlema kõik ELi kaubamärgiametid ning et jõupingutusi selles valdkonnas peaks toetama ja soodustama OHIM ja selles protsessis peaks aktiivselt osalema OHIMI haldusnõukogu;

— kehtestatakse selge õiguslik alus OHIMI osalemiseks jõustamisalases tegevuses, sh võltsimise vastases võitluses, eelkõige seeläbi, et soodustatakse OHIMI koostööd riiklike ametitega, kooskõlas nende riikliku pädevusega, ja Euroopa võltsimis- ja piraatlusalase vaatluskeskusega ⁽³⁾;

— luuakse õiguslik alus 50 %le OHIMI pikendamislõivudest vastava summa jaotamiseks riiklikele ametitele vastavalt ausatele, õiglastele ja asjakohastele jaotamiskriteeriumitele, mis kehtestatakse viisil, mis tagab muu hulgas miinimumsumma igale liikmesriigile, ning samuti kehtestatakse sobivad mehhanismid, mis võtavad nõuetekohaselt arvesse erinevate riiklike ametite suhtes kehtivat rahastamiskorda, tagamaks, et kõnealused vahendid on riiklikele ametitele kättesaadavad ja neid kasutatakse kaubamärkide kaitse, edendamise ja/või jõustamisega tihedalt seotud eesmärgil, sh võltsimise vastaseks võitluseks;

— vajadusel muudatused ja muud meetmed, mille eesmärk on toetada ühenduse ja riiklike kaubamärgisüsteemide teineteist täiendavat olemust;

— meetmed eesmärgiga viia Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/95/EÜ (kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) (kodifitseeritud versioon) ⁽⁴⁾ rohkem kooskõlla nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 (ühenduse kaubamärgi kohta) (kodifitseeritud versioon) ⁽⁵⁾ ja seeläbi aidata veelgi kaasa erinevuste vähendamisele kogu Euroopa kaubamärgisüsteemis.

⁽¹⁾ Nõukogu dokument 13286/09.

⁽²⁾ ELT C 56, 6.3.2010, lk 1.

⁽³⁾ Pöörates seejuures erilist tähelepanu nõukogu 1. märtsi 2010. aasta resolutsiooni (intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta siseturul) punktidele 24 ja 38.

⁽⁴⁾ ELT L 299, 8.11.2008, lk 25.

⁽⁵⁾ ELT L 78, 24.3.2009, lk 1.

EUROOPA KOMISJON

Euro vahetuskurss (¹)

28. mai 2010

(2010/C 140/08)

1 euro =

Valuuta	Kurss	Valuuta	Kurss		
USD	USA dollar	1,2384	AUD	Austraalia dollar	1,4534
JPY	Jaapani jeen	113,06	CAD	Kanada dollar	1,2954
DKK	Taani kroon	7,4411	HKD	Hongkongi dollar	9,6470
GBP	Inglise nael	0,84995	NZD	Uus-Meremaa dollar	1,8165
SEK	Rootsi kroon	9,6580	SGD	Singapuri dollar	1,7312
CHF	Šveitsi frank	1,4258	KRW	Korea won	1 479,69
ISK	Islandi kroon		ZAR	Lõuna-Aafrika rand	9,4046
NOK	Norra kroon	7,9615	CNY	Hiina jüaan	8,4599
BGN	Bulgaaria lev	1,9558	HRK	Horvaatia kuna	7,2665
CZK	Tšehhi kroon	25,780	IDR	Indoneesia ruupia	11 387,55
EEK	Eesti kroon	15,6466	MYR	Malaisia ringit	4,0781
HUF	Ungari forint	273,93	PHP	Filipiini peeso	57,118
LTL	Leedu litt	3,4528	RUB	Vene rubla	37,9200
LVL	Läti latt	0,7080	THB	Tai baht	40,328
PLN	Poola zlott	4,0615	BRL	Brasiilia reaal	2,2492
RON	Rumeenia leu	4,1646	MXN	Mehhiko peeso	15,8205
TRY	Türgi liir	1,9299	INR	India ruupia	57,4347

⁽¹⁾ Allikas: EKP avaldatud viitekurss.

V

(Teated)

KONKURENTSIPOLIITIKA RAKENDAMISEGA SEOTUD MENETLUSED

EUROOPA KOMISJON

RIIGIABI – HISPAANIA

Riigiabi C 10/10 (ex N 562/09) – Ümberkorraldusabi ettevõtjale A NOVO Comlink SL

Kutse märkuste esitamiseks ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 2 kohaselt

(EMPs kohaldatav tekst)

(2010/C 140/09)

Käesoleva kokkuvõtte järel autentses keeles esitatud 24. märtsi 2010. aasta kirjas teatas komisjon Hispaania Kuningriigile oma otsusest algatada seoses eespool nimetatud abimeetmega ELi toimimise lepingu artikli 108 lõikega 2 ettenähtud menetlus.

Huvitatud isikud võivad saata oma märkused meetmete kohta, mille suhtes komisjon algatab menetluse, ühe kuu jooksul alates käesoleva kokkuvõtte ja sellele järgneva kirja avaldamisest järgmisel aadressil:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Faks +32 22961242

Kõnealused märkused edastatakse Hispaaniale. Märkusi esitavad huvitatud isikud võivad kirjalikult taotleda neid käsitlevate andmete konfidentsiaalsust, täpsustades taotluse põhjused.

KOKKUVÕTTE TEKST

MENETLUS

16. oktoobril 2009 teatas Hispaania ümberkorraldusabist ettevõtjale A NOVO Comlink SL. 12. novembril 2009 palus komisjon täiendavat teavet. 25. jaanuaril 2010 edastas Hispaania täiendavat teavet.

A NOVO on Prantsusmaa ettevõtja A NOVO SA 100 % tütar-ettevõtja. Algselt tootis A NOVO telefone. Aastatel 2004–2006 vähendas A NOVO tootmistegevust ja keskendus müügijärgsetele teenustele. Praegu on A NOVO rahalistes raskustes. Teatatud ümberkorraldamiskava koostati 2008. aasta novembris. Kavaga nähakse ette A NOVO praeguse tegevuse jätkamine ja oodatakse majandustulemuste paranemist kõikides tegevusvaldkondades. Teatatud abi koosneb tagatisest 4 375 miljoni EUR suurusele laenule, kõnealuse laenu intressitoetusest ja Andaluusia piirkonna antud 2 miljoni EUR suurusest laenust. 2009. aasta mais sai A NOVO laenu tagatisena päästmisabi, millest komisjonile ei teatatud.

ABISAAJA JA ÜMBERKORRALDUSE KIRJELDUS

Andaluusia piirkonna kavandatav abi põhineb VKEde abikaval *Orden de 5 de novembre de 2008 por la que se establecen las bases reguladoras del programa de ayudas a empresas viables con dificultades coyunturales en Andalucía*, mille kohaselt suurettevõtjad peavad abist teatama. A NOVO Comlink SL (edaspidi „A NOVO“) on suurettevõtja, kes tegutseb arvutite, mobiiltelefonide ja muude elektroonikaseadmete müügijärgsete teenuste valdkonnas.

HINNANG

Komisjon on seisukohal, et teatatud meetmeid tuleb käsitada riigiabina ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

Pärast kõnealuste abimeetmete analüüsimist ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkti c ja ühenduse suuniste (raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta) ⁽¹⁾ kohaselt on komisjon otsustanud alustada ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 2 alusel menetlust, sest ta kahtleb, kas ümberkorraldusabi heakskiitmise tingimused on täidetud.

Komisjon kahtleb, kas A NOVO on kõnealuste suuniste punktide 10 ja 11 kohaselt kõlblik saama ümberkorraldusabi, sest ta kuulub suurde kontserni. Seoses ümberkorraldamiskavaga kahtleb komisjon, kas selle tulemus on suuniste punktides 35 ja 36 nõutud pikaajaline elujõulisus. Puuduvad kompensatsioonimeetmed, nagu tootmisvõimsuse vähendamine (suuniste punktid 38 ja 39), ning abisaaja oma panus, mida nõutakse suuniste punkti 43 kohaselt. Samuti ei ole selge, kas abi piirdub minimaalse vajaliku abiga (suuniste punkt 45).

Seetõttu on kaheldav, kas ümberkorraldusabi vastab päästmis- ja ümberkorraldusabi suunistele. Samuti ei ole komisjonil piisavalt teavet, et hinnata teatamata jäetud päästmisabi vastavust suunistele. Samuti ei ole tõenäoline, et meetmed vastavad ühenduse riigiabi meetmete ajutisele raamistikule praeguses finants- ja majanduskriisis rahastamisele juurdepääsu toetamiseks ⁽²⁾.

KIRJA TEKST

„Por la presente, la Comisión informa al Reino de España de que, tras examinar la información suministrada por sus autoridades sobre las medidas mencionadas anteriormente y notificadas de conformidad con el artículo 108, apartado 3, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea (denominado en lo sucesivo “TFUE”) ⁽³⁾, ha decidido iniciar el procedimiento del artículo 108, apartado 2, de dicho Tratado.

1. PROCEDIMIENTO

- (1) El 16 de octubre de 2009, España notificó una ayuda de reestructuración planteada por la región de Andalucía en favor de A NOVO Comlink SL. El 12 de noviembre de

2009, la Comisión pidió información adicional. El 25 de enero de 2010, España presentó la información solicitada.

2. DESCRIPCIÓN

2.1. Beneficiario

- (2) A NOVO Comlink SL es una gran empresa activa en el sector de las actividades postventa para ordenadores, teléfonos móviles y otros equipos electrónicos. Es una filial al 100 % de la empresa francesa A NOVO SA. A NOVO Comlink SL (en lo sucesivo A NOVO) posee el 100 % de A NOVO Arce SL y de Cedro Soluciones SL. Originalmente, A NOVO fabricaba teléfonos. Entre 2004 y 2006, A NOVO cesó las actividades de producción y se concentró en los servicios postventa. A NOVO está situada en Málaga, en la región de Andalucía, un área que puede beneficiarse de ayuda regional con arreglo a la excepción del artículo 107, apartado 3, letra a), del TFUE.

- (3) La plantilla de A NOVO creció de 263 personas en 2006 a 402 en 2008. En 2008, A NOVO tenía un volumen de negocios de 15,3 millones. Las ventas de servicios postventa en 2008 ascendieron a 14 889 millones EUR; eran de 8 672 millones EUR en 2006 y de 12 984 millones EUR en 2007 (estimación para 2009: 16 118 millones EUR). A NOVO no padece un exceso de capacidad de mano de obra o de equipos. Prevé un crecimiento del volumen de negocios cercano al 10 % para 2009 y del 6 % para el siguiente. Las actuales cuotas de mercado en el sector de los servicios postventa en España son de aproximadamente el 40 % para los ordenadores, el 30 % para los teléfonos móviles y el 10 % para los descodificadores de televisión.

2.2. Dificultades financieras

- (4) Según las autoridades españolas, A NOVO cumple las condiciones de insolvencia. Afirman que del capital inicial suscrito en 2001, que ascendía a 15 millones EUR, han desaparecido más de 10 millones EUR, y que solo en 2008 se ha perdido más de una cuarta parte.

	2001	2004	2005	2006	2007	2008
Capital	15 000 000	14 684 923	6 167 668	6 167 668	8 967 667	4 056 802

⁽¹⁾ ELT C 244, 1.10.2004, lk 2.

⁽²⁾ ELT C 83, 7.4.2009, lk 1.

⁽³⁾ Con efecto a partir del 1 de diciembre de 2009, los artículos 87 y 88 del Tratado CE han pasado a ser los artículos 107 y 108, respectivamente, del TFUE. Las dos series de disposiciones son en sustancia idénticas. A efectos de la presente Decisión, las referencias a los artículos 101 y 102 del TFUE se entenderán hechas, cuando proceda, a los artículos 81 y 82 del Tratado CE.

Las autoridades españolas también subrayan las deudas y pérdidas crecientes y la disminución del volumen de negocios:

	Eur		
	2006	2007	2008
Incremento de pérdidas	- 2 603 000	- 4 549 000	- 3 923 000
Disminución del volumen de negocios	22 090 000	21 853 000	15 305 000
Crecimiento de la deuda	4 281 000	5 836 000	6 997 000

Sin embargo, el descenso del volumen de negocios hasta 2008 se debió principalmente a la reducción progresiva de las actividades de producción. Para las actividades del servicio postventa, que eran la única actividad restante en 2008, la cifra para 2006 es de 8 672 millones EUR, y para 2007 de 12 984 millones EUR. Es decir, el volumen de negocios de las únicas actividades pertinentes desde 2008 se ha incrementado a partir de 2006.

- (5) En julio de 2005, se inició una reestructuración de A NOVO con vistas a cambiar su actividad pasando de la producción de teléfonos a la prestación de servicios postventa. Con este motivo, se elaboró un plan de reestructuración que contemplaba reducciones salariales y un sistema de jubilación anticipada para el personal de producción. A NOVO aportó a este plan 14,7 millones EUR procedentes de una operación de venta y posterior arrendamiento financiero de sus bienes inmuebles. Debido al sistema de reducción de plantilla, de 2005 a 2008 A NOVO acumuló unas pérdidas de 12,3 millones EUR. El plan de 2005 también preveía que la región de Andalucía efectuara pagos directos a determinados trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años. En la actualidad A NOVO, según España, tiene dificultades para conseguir dinero en los mercados de capitales.

2.3. El plan de reestructuración notificado

- (6) El plan de reestructuración notificado no describe las razones que llevaron a las dificultades actuales. Hace referencia al plan de reestructuración de 2005 y a las medidas estructurales y los contratos financieros de aquel entonces, pero no indica si las dificultades fueron causadas por cálculos incorrectos contenidos en el plan de 2005 o por acontecimientos inesperados.
- (7) El plan de reestructuración de noviembre de 2008, notificado en octubre de 2009, abarca el período de 2009 a 2013. Ha sido elaborado por el propio beneficiario, al parecer sin un control externo independiente. Prevé una ayuda de reestructuración para A NOVO basada en la *Orden de 5 de noviembre de 2008 por la que se establecen las bases reguladoras del programa de ayudas a empresas viables con dificultades coyunturales en Andalucía*, de la región de Andalucía. Esta Orden fue aprobada por la Comisión en mayo de 2009, como régimen de ayuda de salvamento y de reestructuración para PYME que requiere la notificación

de las concesiones individuales de tal ayuda a grandes empresas (asunto N 608/08). El único objetivo del plan es una reestructuración financiera en forma de inyección de nuevo capital.

- (8) La ayuda prevista por la región de Andalucía consiste en

- una garantía del 80 % para un préstamo de 4 375 000 EUR con una duración de 10 años. El tipo de interés es el Euribor más 1,25 %, la comisión de garantía es del 1,50 % anual. El préstamo está contragarantizado por el único accionista de A NOVO, A NOVO SA Francia,
- una bonificación del tipo de interés de un 0,89 %, lo que equivale al 50 % del tipo de base del 1,77 % publicado por la Comisión para determinar los tipos de referencia para septiembre de 2009 ⁽¹⁾. Esto equivale, según la notificación, a una ayuda de 357 136 EUR,
- un préstamo público de 2 000 000 EUR durante 10 años, concedido por la Agencia de Innovación y Desarrollo de Andalucía (IDEA). El tipo de interés será el tipo del mercado interbancario en la fecha de la celebración del acuerdo de préstamo en septiembre de 2009 (1,77 %). Al parecer, no se añade ningún margen a este índice de base. Este préstamo tiene la garantía del único accionista de A NOVO, A NOVO SA Francia.

- (9) La región de Andalucía supeditó la concesión de la ayuda a que A NOVO contratase a treinta y siete trabajadores de la empresa Servivation a partir de septiembre de 2009. Servivation emplea al personal despedido tras el cierre de un fabricante de teléfonos móviles.

- (10) Por lo que se refiere a la cantidad de efectivo necesaria, España afirma que las deudas pendientes actuales consisten en:

- deudas con proveedores de 2,7 millones EUR,
- deudas de 650 000 EUR con el Estado,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html

- deudas de 1,6 millones EUR con otras empresas del grupo A NOVO,
- otras necesidades resultantes de la expansión de las actividades.

Todo ello asciende a una necesidad de efectivo de alrededor de 5 millones EUR.

- (11) Aparte de la inyección de nuevo capital descrita anteriormente, el plan de reestructuración no prevé ninguna reestructuración de las actividades de la empresa ni de su organización y gestión ni de la plantilla. Por el contrario, insiste en proseguir sin cambio en sus operaciones, con la esperanza de salir de las dificultades financieras sin alterar el funcionamiento y la estructura del beneficiario. En lo que respecta a la estructura de la empresa, el plan se refiere a las medidas del plan de reestructuración de 2005, que se ejecutaron entre 2004 y 2007, consistentes en el cese gradual de la producción para dedicarse a prestar servicios postventa para otros fabricantes. El plan describe los diversos ámbitos actuales de actividad y sus posibilidades de expansión e indica la expectativa de crecimiento en volumen de cada área con los clientes actuales y con la captación de nuevos clientes— con la ayuda de la inyección de nuevo capital. De hecho, el plan sólo afirma que A NOVO quiere proseguir según lo previsto en el plan de reestructuración de 2005. Como no se prevé ninguna medida de reestructuración, no contiene ningún calendario para la ejecución de medida alguna.
- (12) El plan no hace referencia a ninguna contribución propia del beneficiario o de su empresa matriz. En lo que respecta a las medidas compensatorias, el plan no prevé ninguna reducción de capacidad o venta de activos. Al contrario, se propone aumentar la mano de obra para incrementar sus ventas.
- (13) Por lo que se refiere a las perspectivas, la única hipótesis presentada relativa al desarrollo de la demanda de los servicios de la empresa es moderadamente optimista, pues espera un crecimiento en todos los sectores de actividad del beneficiario. No se establece ninguna distinción entre las hipótesis optimista, intermedia y pesimista.

2.4. Medidas no notificadas a la Comisión

- (14) Durante la evaluación del plan de reestructuración, se tuvo conocimiento de que en mayo de 2009 se había concedido a A NOVO una ayuda de salvamento en forma de garantía del 80 % sobre un préstamo de 1 825 000 EUR durante 6 meses, con una comisión anual del 1,5 % y un tipo de interés del 2,86 %. España no notificó esta garantía. El plan de reestructuración presentado con la notificación en octubre de 2009 se elaboró en noviembre de 2008, antes de la concesión de la ayuda de salvamento.
- (15) Además, la Comisión observa que el plan de reestructuración de 2005 preveía, según una referencia que figuraba en plan de reestructuración de 2008, que la región de Andalucía efectuara pagos directos a determinados

trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años.

3. EVALUACIÓN

3.1. Ayuda estatal con arreglo al artículo 107, apartado 1, del TFUE

- (16) El artículo 107, apartado 1, del TFUE declara incompatibles con el mercado común, en la medida en que afecten a los intercambios comerciales entre Estados miembros, las ayudas otorgadas por los Estados o mediante fondos estatales, bajo cualquier forma, que falseen o amenacen falsear la competencia, favoreciendo a determinadas empresas o producciones.
- (17) Las medidas que nos ocupan, las garantías, la subvención de intereses, el préstamo de la región de Andalucía y los pagos directos a los trabajadores de A NOVO, implican recursos del Estado. Son concedidas por la región de Andalucía y son imputables al Estado.
- (18) Para ser consideradas ayuda estatal, las medidas deben conferir una ventaja al beneficiario que éste no podría obtener en condiciones normales de mercado. La subvención de intereses por un valor de 357 136 EUR cumple esta condición. En cuanto a las dos garantías del Estado, se debe considerar que una garantía constituye ayuda si el prestatario se encuentra en una situación financiera difícil [punto 3.2, letra a) de la Comunicación de la Comisión relativa a la aplicación de los artículos 87 y 88 del Tratado CE a las ayudas estatales otorgadas en forma de garantía] ⁽¹⁾. En este caso, la Comisión considera que las garantías confieren una ventaja al prestatario. Por lo que respecta a la determinación del importe de la ayuda, la Comisión no puede en la fase actual determinar el equivalente en subvención de las garantías, pues carece de información sobre el grado de solvencia de A NOVO. Finalmente, el préstamo de la región de Andalucía confiere una ventaja a A NOVO. El tipo de interés se determina según el tipo anual del mercado interbancario de dinero. No se añade ningún margen a este índice de base. Sin embargo, incluso suponiendo una elevada colateralización de la garantía dada por A NOVO SA, Francia, para un préstamo a una empresa en una situación financiera difícil, habría que añadir de 220 a 400 puntos básicos al tipo de base ⁽²⁾. Por lo tanto, el préstamo también constituye ayuda. Para determinar el equivalente en subvención del préstamo se necesitaría más información sobre el índice de solvencia de A NOVO.
- (19) Por consiguiente, las cuatro medidas favorecen al beneficiario individualmente y le confieren una ventaja en el contexto de su reestructuración que, tal como afirman las autoridades españolas en su presentación, no podría haber obtenido en el mercado financiero. Como consecuencia, la posición de la empresa beneficiaria se refuerza en comparación con la de sus competidores. Por lo tanto, las medidas son selectivas y es probable que falseen la competencia.

⁽¹⁾ DO C 54 de 4.3.2006, p. 13.

⁽²⁾ Comunicación de la Comisión relativa a la revisión del método de fijación de los tipos de referencia y de actualización, DO C 14 de 19.1.2008, p. 6.

(20) En lo referente a los pagos directos de la región de Andalucía a determinados trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años, España no ha presentado información que permita a la Comisión evaluar si constituye o no ayuda. Si los pagos se efectuaron al amparo de un régimen general de la seguridad social, no se considerarán ayuda estatal. Si los pagos tuvieran que correr normalmente por cuenta de la propia empresa— en virtud del Derecho laboral o de un convenio colectivo—, los pagos formarían parte de los costes normales de la empresa. Si el Estado se hace cargo de estos pagos, deben contabilizarse como ayuda (¹).

(21) Por lo que respecta al efecto sobre los intercambios, las autoridades españolas alegan que los servicios postventa, en los que opera el beneficiario, se prestan a nivel local y se limitan al territorio de España. No obstante, el Tribunal ha confirmado que dicho efecto no depende del carácter local o regional de los servicios prestados ni de la importancia del ámbito de actividad de que se trate (²). Además, estos servicios se intercambian libremente en la Unión. Por último, los propietarios de las empresas que prestan estos servicios están radicados en más de un Estado miembro. Esto es particularmente cierto en el caso del presente beneficiario, que forma parte del grupo francés A NOVO, un operador importante en los servicios postventa en Europa. Por lo tanto, se cumple la condición de afectar al comercio entre los Estados miembros.

(22) Por todo ello, las dos garantías, la subvención de intereses y el préstamo descritos constituyen ayuda estatal en el sentido del artículo 107, apartado 1, TFUE. La Comisión carece de la información necesaria que le permita determinar si también constituyen ayuda los pagos directos a los trabajadores prometidos en 2005 por la región de Andalucía.

3.2. Compatibilidad de la ayuda con el mercado interior a tenor de las Directrices sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis

3.2.1. La ayuda de salvamento no notificada

(23) Las autoridades españolas no han notificado la ayuda de salvamento de mayo de 2009 ni han presentado la información necesaria para evaluar la compatibilidad de esta ayuda con el mercado interior, especialmente por lo que se refiere al punto 25 de las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis (³) (denominadas en lo sucesivo “las Directrices”) y su función en el plan de reestructuración de 2008, que se adoptó antes de la concesión de esta ayuda. Por consiguiente, en la fase actual la Comisión tiene dudas sobre la compatibilidad de esta medida de ayuda con el mercado interior.

(¹) Véanse también los apartados 61 y 63 de las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis, DO C 244 de 1.10.2004, p. 2.

(²) Asunto C-280/00, Altmark Trans, Rec. 2003, p. I-7747, apartado 82; asunto C-172/03, Heiser/Finanzamt Innsbruck, Rec. 2005, p. I-1627, apartado 33.

(³) DO C 244 de 1.10.2004, p. 2.

3.2.2. La ayuda de reestructuración notificada

(24) Según la notificación, el objetivo de la ayuda es la reestructuración de una empresa en crisis. Según el artículo 107, apartado 3, letra c), TFUE, la ayuda destinada a facilitar el desarrollo de determinadas actividades o de determinadas regiones económicas puede autorizarse siempre que no altere las condiciones de los intercambios en forma contraria al interés común. La ayuda de salvamento o de reestructuración de empresas en crisis puede considerarse compatible con el mercado interior en virtud de esta disposición si se respetan las condiciones fijadas en las Directrices.

Derecho del beneficiario a la ayuda como empresa en crisis

(25) En primer lugar es necesario poder considerar que la empresa beneficiaria es una empresa en crisis. Según las Directrices, se considera que una empresa está en crisis si es incapaz de recuperarse mediante sus recursos propios o consiguiendo los fondos necesarios de los accionistas o en el mercado, y sin la intervención de los poderes públicos. Las Directrices también enumeran algunas características habituales de tales empresas, tales como el endeudamiento creciente y el debilitamiento de su activo neto.

(26) Según los datos mencionados anteriormente en el apartado 4, cabe concluir en principio que A NOVO es una empresa en crisis en el sentido de las Directrices, debido a la desaparición de más de la mitad de su capital suscrito y a que se ha perdido más de una cuarta parte del mismo en los últimos 12 meses [punto 10, letra a) de las Directrices]. Según España, la empresa cumple además los criterios establecidos en la legislación española para someterse a un procedimiento de quiebra [punto 10, letra c) de las Directrices]. En todo caso, registraba unas pérdidas cada vez mayores y una disminución global del volumen de negocios, en el sentido contemplado en el punto 11 de las Directrices. Sin embargo, según lo descrito en el apartado 4, el volumen de negocios pertinente para la actividad actual y futura de A NOVO, a saber, los servicios postventa, ha registrado un crecimiento considerable.

(27) No se conoce con precisión a partir de qué fecha se debe considerar que la empresa está en crisis. Según los datos presentados (véase el apartado 4), se puede concluir que esta situación ya se daba en 2008.

(28) La dificultad de la empresa para obtener crédito también puede deberse a que ya no es propietaria de los inmuebles que utiliza, tras la operación de venta y posterior arrendamiento financiero mencionada en el apartado 5. Sin embargo, este aspecto debe examinarse e investigarse con mayor detenimiento.

(29) Además, A NOVO es una filial al 100 % de la empresa francesa A NOVO SA, cuyo volumen de negocios en 2009 fue de alrededor de 350 millones EUR y con un beneficio neto de 12 millones EUR. Según el punto 11 de las Directrices, una empresa en crisis solo podrá beneficiarse de

las ayudas cuando no pueda recuperarse con los fondos obtenidos de sus propietarios. Además, el punto 13 de las Directrices exige, cuando la empresa pertenezca a un grupo de empresas mayor, que el Estado miembro demuestre que las dificultades de la empresa son intrínsecas a la misma y demasiado complejas para ser resueltas por el propio grupo. Las autoridades españolas no han presentado información que permita determinar si se cumplen estas condiciones.

- (30) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas de que la empresa pueda obtener ayuda de reestructuración.

Restablecimiento de la viabilidad a largo plazo

- (31) Según el punto 34 de las Directrices, la concesión de la ayuda debe estar supeditada a la ejecución del plan de reestructuración que, para todas las ayudas individuales a grandes empresas, habrá sido autorizado por la Comisión.
- (32) Según el punto 35 de las Directrices, el plan de reestructuración ha de restablecer la viabilidad a largo plazo de la empresa en un plazo razonable, partiendo de hipótesis realistas por lo que se refiere a las condiciones futuras de explotación. Según el punto 36 de las Directrices, el plan debe contener hipótesis optimistas, pesimistas e intermedias sobre las perspectivas futuras.
- (33) El plan de reestructuración no contiene una descripción de las medidas internas destinadas a mejorar la viabilidad y estructura de la empresa. No describe las razones que han dado lugar a las dificultades. Hace referencia a un plan de reestructuración de 2005 y a las medidas estructurales y a los contratos financieros de ese momento, pero no indica si la empresa está actualmente en crisis a causa de las hipótesis incorrectas del plan anterior o de circunstancias inesperadas. El plan no contiene hipótesis optimistas, pesimistas e intermedias sobre las perspectivas futuras ni un análisis de los puntos fuertes y débiles de la empresa. Eventualmente, el plan prevé restablecer la viabilidad a largo plazo de la empresa sólo a través de la reducción de deudas.
- (34) Por lo que se refiere a las perspectivas de la empresa, se prevé que las ventas se sitúen en 16 118 millones EUR en 2009, 17 658 millones EUR en 2010, 18 630 millones EUR en 2011, 18 923 millones EUR en 2012 y 19 721 millones EUR en 2013. Se espera que la empresa registre unas pérdidas de 254 000 EUR en 2009 y unos resultados positivos de 414 000 EUR en 2010, 835 000 EUR en 2011, 1 261 millones EUR en 2012, y 1 863 millones EUR en 2013.
- (35) Estas previsiones de ventas se basan en la consulta a los principales clientes de A NOVO. Las autoridades españolas solo han presentado una hipótesis. Como además no está claro por qué A NOVO está ahora en crisis, a pesar de la aplicación del plan de reestructuración de 2005 según lo previsto, no es evidente que la prevista medida de reestructuración simplemente financiera vaya a atajar la causa de las dificultades de la empresa.

- (36) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas de que la aplicación del plan notificado restablezca la viabilidad a largo plazo de la empresa.

Evitar falseamientos indebidos de la competencia

- (37) De conformidad con los puntos 38 a 42 de las Directrices, se han de adoptar medidas para reducir en la medida de lo posible los efectos negativos de la ayuda sobre los competidores. La ayuda no debe falsear indebidamente la competencia. Por lo general esto significa limitar la presencia que la empresa pueda disfrutar en sus mercados al término del período de reestructuración. La limitación o reducción obligatoria de la presencia de la empresa en el mercado de referencia constituye una compensación para sus competidores.
- (38) El plan no contiene ninguna medida compensatoria como la desinversión de activos o las reducciones de capacidad o de presencia en el mercado. Al contrario, prevé una expansión del negocio y la contratación de más trabajadores. Aunque no hay nada que sugiera que el mercado de la reparación de aparatos electrónicos registre un exceso de capacidad, la inclusión de esta expectativa de expansión en una medida de ayuda pública a una empresa en crisis no se ajusta a lo establecido en los puntos 38 y 39 de las Directrices.

- (39) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas fundadas de que se cumplan estas condiciones importantes para la compatibilidad de la ayuda de reestructuración.

Ayuda circunscrita al mínimo

- (40) De conformidad con el punto 43 de las Directrices, el importe y la intensidad de la ayuda deberán limitarse a los costes de reestructuración estrictamente necesarios para permitir la reestructuración, teniendo en cuenta las disponibilidades financieras de la empresa. Los beneficiarios de la ayuda deberán contribuir de forma importante al plan de reestructuración con cargo a sus propios recursos, por ejemplo, mediante la venta de activos que no sean indispensables para la supervivencia de la empresa o mediante financiación externa obtenida en condiciones de mercado.
- (41) El plan carece de cualquier elemento que suponga una contribución propia del beneficiario, por ejemplo en forma de financiación externa en condiciones de mercado. El préstamo del Estado de 2 millones EUR y la garantía para el préstamo de 4 375 000 EUR no cumplen las condiciones de mercado (véase el apartado 17). El plan de reestructuración tampoco contiene ningún plan de venta de activos.
- (42) La Comisión observa que la sociedad matriz A NOVO SA, Francia, que está obteniendo beneficios, no garantiza por sí misma los nuevos préstamos, sino que se limita a ofrecer una contragarantía a pesar de la perspectiva optimista presentada (véase el apartado 32).

(43) Además, según el punto 45 de las Directrices, conviene evitar que la ayuda lleve a la empresa a disponer de una liquidez excedentaria. Cabe albergar dudas sobre la necesidad del importe de los préstamos garantizados y concedidos, que ascienden en conjunto a 6 375 millones EUR (sin contabilizar la medida de salvamento en forma de garantía para un préstamo de 1,825 millones EUR). Según las autoridades españolas, el beneficiario debe cubrir deudas externas por un importe de alrededor de 3,4 millones EUR (o de 5 millones EUR, si se suman las deudas de 1,6 millones EUR con otras empresas del grupo A NOVO) (véase el apartado 10). No se prevé ninguna otra inversión más allá del restablecimiento de la liquidez. La Comisión también tendría que evaluar si las deudas internas del grupo pueden constituir una razón legítima para considerar que una empresa está en crisis.

(44) A NOVO está situada en una zona asistida en el sentido del artículo 107, apartado 3, letra a), del TFUE. Sin embargo, hasta la fecha las autoridades españolas no han indicado ninguna necesidad concreta de desarrollo regional que justifique una aplicación menos estricta de los criterios de las Directrices.

(45) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas fundadas de que se cumplan las condiciones para circunscribir la ayuda al mínimo.

Principio de “ayuda única”

(46) Por lo que se refiere a los pagos directos de la región de Andalucía a determinados trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años, es posible que constituyan ayuda tal como se indica en el apartado 20. Si se considera que estos pagos constituyen ayuda, A NOVO habría recibido ya ayuda de reestructuración en el pasado. No obstante, la ayuda de reestructuración solo se debe conceder una vez (punto 72 de las Directrices). Si han transcurrido menos de 10 años desde el anterior período de reestructuración, la Comisión no puede aprobar una nueva ayuda de reestructuración según el punto 73 de las Directrices.

(47) Por consiguiente, la Comisión también duda de que se haya respetado el principio de “ayuda única”.

3.3. Compatibilidad con arreglo al Marco temporal

(48) Es dudoso que la ayuda de salvamento en forma de garantía de un préstamo de 1 825 000 EUR pueda acogerse al Marco temporal aplicable a las medidas de ayuda estatal para facilitar el acceso a la financiación en el actual contexto de crisis económica y financiera ⁽¹⁾ (en lo sucesivo denominado “el Marco temporal”). Se puede conceder una ayuda de un equivalente en subvención bruta de hasta 500 000 EUR siempre que se conceda con arreglo a un régimen [punto 4.2.2, letras a) y b), del Marco temporal]. Sin embargo, el único régimen

general español de ayuda temporal de concesión de cantidades limitadas de ayuda compatible (N 307/09 de 8 de junio de 2009) aún no estaba en vigor cuando se concedió la citada ayuda. Además, el régimen se limita a las ayudas de hasta 500 000 EUR en forma de subvenciones directas. Así pues, seguiría siendo obligatorio notificar las garantías. Asimismo, la empresa parecía estar en crisis ya antes del 1 de julio de 2008, lo que excluiría la aplicación del Marco temporal [véase el punto 4.3.2, letra i)].

(49) También es dudoso que la medida de reestructuración notificada por España entre en el ámbito de aplicación del Marco temporal. En primer lugar, no está claro cuando A NOVO empezó a estar en crisis. En segundo lugar, por lo que se refiere a la subvención de los intereses, porque su efecto no se limita hasta finales de 2012 [véase el punto 4.4.2, letra a) del Marco]. Además, porque la Comisión carece de información para evaluar si se cumplen las condiciones para que la comisión de la garantía sea compatible [en particular con el punto 4.3.2, letra b) del Marco temporal]. Finalmente, el préstamo concedido por la región de Andalucía no cumple las condiciones del régimen español de ayuda temporal mencionado en el apartado anterior, que España ha limitado a las formas transparentes de ayuda, según lo definido en el artículo 2, apartado 6, del Reglamento general de exención por categorías ⁽²⁾, es decir, a las ayudas en las que es posible calcular previamente con exactitud el equivalente en subvención bruta (ESB) sin necesidad de efectuar una evaluación del riesgo. Sin embargo, dicha evaluación del riesgo es necesaria cuando se trata de un préstamo a una empresa en crisis.

4. CONCLUSIÓN

(50) Así pues, la Comisión ha decidido iniciar el procedimiento de investigación formal previsto en el artículo 108, apartado 2, TFUE en relación con las medidas descritas por las siguientes razones:

- por lo que se refiere a la ayuda de reestructuración notificada, la Comisión tiene dudas de que cumpla las Directrices pertinentes, en especial en lo que respecta a la posibilidad de que A NOVO se beneficie de ayuda de reestructuración, al restablecimiento de su viabilidad a largo plazo, a la necesidad del importe de ayuda, a la ausencia de medidas compensatorias y de una contribución propia del beneficiario y del respeto del principio de “ayuda única” de reestructuración. Además la Comisión carece de la información necesaria para determinar el equivalente en subvención del préstamo y de la garantía del préstamo para A NOVO y la fecha de inicio de la crisis de A NOVO,
- la Comisión tiene dudas por lo que se refiere a la compatibilidad de la ayuda de salvamento no notificada concedida en mayo de 2009.

⁽¹⁾ DO C 83 de 7.4.2009, p. 1.

⁽²⁾ Reglamento (CE) n° 800/2008 de la Comisión, de 6 de agosto de 2008, por el que se declaran determinadas categorías de ayuda compatibles con el mercado común en aplicación de los artículos 87 y 88 del Tratado (Reglamento general de exención por categorías), DO L 214 de 9.8.2008, p. 3.

5. DECISIÓN

(51) Habida cuenta de las consideraciones anteriores, la Comisión, actuando conforme al procedimiento establecido en el artículo 108, apartado 2, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, insta al Reino de España a presentar sus observaciones y a facilitar toda la información que pueda ayudar a evaluar la ayuda en el plazo de un mes a partir de la fecha de recepción de la presente carta. La Comisión insta a sus autoridades a que transmitan inmediatamente una copia de la presente carta al beneficiario potencial de la ayuda.

(52) La Comisión desea recordar que el artículo 108, apartado 3, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea tiene efecto suspensivo y llama su atención sobre el artículo

14 del Reglamento (CE) n° 659/1999 del Consejo, que prevé que toda ayuda concedida ilegalmente pueda recuperarse de su beneficiario.

(53) Por la presente, la Comisión comunica al Reino de España que informará a los interesados mediante la publicación de la presente carta y de un resumen en el *Diario Oficial de la Unión Europea*. Asimismo, informará a los interesados de los Estados miembros de la AELC signatarios del Acuerdo EEE mediante la publicación de una comunicación en el suplemento EEE del citado Diario Oficial, y al Órgano de Vigilancia de la AELC mediante copia de la presente. Se invitará a todos los interesados mencionados a presentar sus observaciones en el plazo de un mes a partir de la fecha de publicación de la presente”.

Elteatis koondumise kohta**(Juhtum COMP/M.5870 – Foxconn/Sony LCD TV Manufacturing Company in Slovakia)****(EMPs kohaldatav tekst)**

(2010/C 140/10)

1. 21. mail 2010 sai komisjon nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 ⁽¹⁾ artiklile 4 vastava teatise kavandatava koondumise kohta, mille raames ettevõtja Hon Hai Precision Industry Co., Ltd (edaspidi „Hon Hai group”, Taiwan), kes on ettevõtja Foxconn group (edaspidi „Foxconn”, Taiwan) emaettevõtja, omandab ainukontrolli nimetatud nõukogu määruse artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses ettevõtja Sony Slovakia spol. s r.o. (edaspidi „Slovakian Target”, Slovakkia) üle aktsiate või osade ostu teel. 1. jaanuaril 2010, enne kokkuleppe saavutamist ettevõtja Slovakian Target omandamise üle, omandas Foxconn ainukontrolli ettevõtja Sony Baja California, S.A. de C.V (edaspidi „Mexican Target”, Mehhiko) üle aktsiate ja varade ostu teel.
2. Asjaomaste ettevõtjate majandustegevus hõlmab järgmist:
 - Hon Hai group ja Foxconn: originaalseadmete tootjatele elektroonika tootmise teenuste osutamine;
 - Slovakian Target ja Mexican Target: vedelkristallkuvariga televiisorite tootmine ja montaaž.
3. Komisjon leiab pärast teatise esialgset läbivaatamist, et tehing, millest teatatakse, võib kuuluda EÜ ühinemismääruse reguleerimisalasse, kuid lõplikku otsust selle kohta ei ole veel tehtud.
4. Komisjon kutsub huvitatud kolmandaid isikuid esitama komisjonile oma võimalikke märkusi kavandatava toimingu kohta.

Komisjon peab märkused kätte saama hiljemalt kümne päeva jooksul pärast käesoleva dokumendi avaldamist. Märkusi võib saata komisjonile faksi (+32 22964301), elektronposti (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) või postiga järgmisel aadressil (lisada viitenumber COMP/M.5870 – Foxconn/Sony LCD TV Manufacturing Company in Slovakia):

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ ELT L 24, 29.1.2004, lk 1 („EÜ ühinemismäärus”).

Tellimishinnad aastal 2010 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

CD-ROM asendatakse 2010. aasta jooksul DVDga.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

